

இருயர் ஸ்ரீநகரே அறைப்புதல்

கல்குரி முகமதி அஸ்கர்

ஷ்ரீயர் ஸ்ரூபாடு அருச்புகள்

(கல்லெழுச் சொல்லப்பு)

கல்லெழு முகமதி அஸ்கர்

விவரியிடு

கல்லாறு வெளியிட்டகம், ஸ்டப்டன் தோட்டம்,
இறக்குவானை

கவியின் முதல் குழந்தை.

பெயர்	: விரியப் போராடும் அரும்புகள்.
நூலாசிரியர்	: கவிஞர் முகமது அஸ்கர்.
வெளியீடு	: கல்லாறு வெளியீட்டகம், ஸ்டப்டன் தோட்டம், இறக்குவாண.
பதிப்புரிமை	: நூலாசிரியருக்கே.
கணினி தட்டச்சு	: நூலாசிரியர்.
அச்சுப் பதிப்பு	: குரு அச்சகம், திருநெல்வேலி யாழ்ப்பாணம்.
அட்டைப்பட படப்பிடிப்பு	: நூலாசிரியர்.
அட்டைப்பட வடிவமைப்பு	: சாக்கீர்.
பக்கங்கள்	: xxii + 86
வெளியீட்டு வருடம்	: அக்டோபர் 2017.
பிரதிகள்	: 500.
விலை	: ரூபா. 250.00
மின்னாஞ்சல்	: 2013askar@gmail.com
தொலைபேசி எண்	: 0756557891, 0771372535.
நூலாசிரியர் முகவரி	: ஸ்டப்டன் தோட்டம், இறக்குவாண, இரத்தினபுரி, இலங்கை.
ISBN	: 978 955 3849601

ஒவ்வொகம் பண்டத்து
 வர்ணம் தீடு
 அருளும் அன்பும் பியாழியும்
 என் தீவிரவனுக்கே
 புகழுவனத்தும்.

என்னன செதுக்கி
 தீரத்தினமாய் வளர்த்து
 யினிரச் செய்து
 தாய், தந்தை யற்றும்
 தாய் வீட்டாருக்கு
 தீந்நால் சமர்ப்பணம்.

சுவாசத்தினுள்ளே அறை எண்

கன்னி முயற்சி தொடரட்டும்
அணிந்துரை
நெஞ்சார வாழ்த்துகின்றேன்
முயற்சியும் வெற்றியும் தொடரட்டும்
மென்மேலும் வெற்றிகளைக் கடக்க வாழ்த்துகின்றேன்.
கவிப்பணி தொடர வாழ்த்துக்கள்
விடியலுக்கான பயணம்

கவிதைகள்

நான்
தமிழோடு விளையாடு மனமே
உழைப்பே உயர்வு
கருகிய மலர் சிரிக்கிறது
சிறுகொடிந்த பறவை யாரம்மா?
தூரத்து நிலா
விளையும் பயிர்
தேம்பியழும் சுவர்கள்
யார் குற்றம்
ஒரு மயிலிறகால்

விரியப் போராடும் அரும்புகள்
குருவிக்கூடு
இரவல் வெளிச்சம்
பாலஸ்தீனக் குரல்
முகிலின் துளிகள்
காணி நிலம் வேண்டும்
சீரவரிசை எனும் சீதனம்
கடல்வாழ் காகித ஒடம்
பூக்க மறந்த பூக்கள்
என் உயிர் தங்கை
நாகர்கம் உட்புகுந்த மானிடம்
புறப்படு புதுமைப் பெண்ணே!
வடுக்கள்
உண்மை நட்பு
காணாமல் போன கனவுகள்
பெளர்ணமி நிலவில் ஒருநாள்
மனநலம் சிற்க்குமானால்
நிதியும் நீதியும்
தோட்டத் தொழிலாளிகள்
பெண்ணினக் கொடுமை
தூண்டிலில் சிக்காத மீன்கள் நாங்கள்
ஆன்மா தூய்மை பெற்றும்
வட்டியில்லாக் கடன்
மீளாத மியன்மார்ப் படகுகள்
வீரம் விளைந்த மன்
தூங்காத இரவுகள்
இடு..மின்னல்..பிழை
உழவனின் உழுத மனம்

நெடுந்தூர்ப் பயணம்
செல்லாக்காக
விழுந்தாலும் விதையாகிடு
மொட்டின் மொழி
உறங்காத நினைவுகள்
ஆசை முத்தம் தாராயோ..!
கிராமத்து மைதானத்திற்கு போய்விடு
தண்ணி எடுக்கப் போறவளே
வறுமை விலகாதோ
சங்கினுள் மூழ்கும் சமுத்திரங்கள்
உயிருள்ள மரணம்
கடைசி முத்தம்
அவசரக் கல்யாணம்
வேர்களைத் தேடி
காடும் அழகும்
கவிஞர்
ஓரிரவில் ஏழைகளாய்..
பெண்ணியச் சுரண்டல்
துணிவே துணை
சதுரங்க வேட்டை
சொல்லழகு
இறுதி நாழிகை

பதிவுகள்

கன்னி முயற்சி தொடர்டும்...

பல்கலைக்கழக கல்வி என்பது புத்தகப் படிப்பை மட்டும் மையமாகக் கொண்டது என்ற பிழையான எண்ணக்கரு எமது பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் மத்தியிலே பரவலாகக் காணப்படுகிறது. பாடசாலைகளிலும் பல்கலைக் கழகங்களிலும் மாணவர்கள் பன்முக ஆளுமைப் பண்புகள் கொண்டவர்களாக உருவாக வேண்டும் என்பதே கலைத்திட்ட வடிவமைப்பாளர்களினது எதிர்பார்ப்பு ஆகும். இத்தகைய ஆளுமைப் பண்பு பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடம் அதிகமாக எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இன்றைய நவீன உலகிலே தொழில்நுட்பத்தின் உன்னதமான வெளியீடான தொலைத் தொடர்பு சாதனங்களின் அதியுச்சப் பயன்பாடு மாணவர்கள் மத்தியிலே புத்தகங்களை வாசிப்பதற்கான ஆர்வத்தை குறைத்து வருகின்றது. இந்நிலையிலே மாணவர்களது எழுத்தாக்க ஈடுபாடு மிகவும் தாழ் நிலையிலேயே காணப்படுகிறது. மாணவர்கள் தமது மனவெழுச்சிகளின் அடித்தளத்திலே உருவாகின்ற உணர்வுகளையும் சிந்தனைகளையும் மற்றவர்கள் அறிந்து கொள்வதற்குரிய ஊடகமாக எழுத்தாக்கத்தைப் பயன்படுத்துகின்ற சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்கப் பெற்றும் அவற்றைப் பயன்படுத்தாத ஒரு நிலையே இன்று காணப்படுகிறது. பல மாணவர்களிடம் எழுத்தாற்றல் இருந்தும் அதனை அவர்கள் பயன்படுத்தாத நிலைக்கு

அவர்களுடைய ஆளுமைப் பண்புகளிலே காணப்படுகின்ற பலவீனங்கள் காரணமாக இருக்கலாம். இத்தகைய மாணவர்களின் ஆற்றல்கள் வெளிப்படுத்தப்படுவதற்கு ஆசிரியர்களின் பங்களிப்பு மிக அவசியமாகின்றது.

எமது பல்கலைக்கழகத்திலே ஒரு சில மாணவர்கள் தமது ஆற்றல்களை தமக்குள்ளே புதைத்துக் கொண்டு இலைமயறை காய்களாக இருந்துவிட்டுப் போய் விடுகிறார்கள். இவர்கள் அடையாளம் காணப்பட்டு தமது திறமைகளை வெளிப்படுத்துகின்ற சந்தர்ப்பங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறு அவர்கள் வெளிக் கொணரப்படுகின்ற போது அவர்களுடைய எழுத்தாற்றல் வளர்க்கப்படுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்படுவதால் சமுதாயப் பொறுப்புள்ள எதிர்காலச் சிந்தனைச் சிற்பிகள் உருவாக்கப்படுகிறார்கள்.

எழுத்தாக்கம் என்பது புத்தாக்கம், தழுவல், மொழி பெயர்ப்பு என பல பரிமாணங்களைக் கொண்டது. பொது வாக தழுவல் நிலையே ஆரம்ப நிலையாக இருக்கிறது. காலப்போக்கிலே தழுவல் நிலை மொழிபெயர்ப்பினாடாக புத்தாக்கம் எனும் புதிய பரிமாணத்தைப் பெற்றுவிடுகிறது. மொழிபெயர்ப்பு என்பது மூலக் கருப்பொருளை அம்மொழி யிலுள்ளவாறே பிறிதொரு மொழிக்கு மாற்றுவது என்ற நிலைக்கப்பால் மூலக் கருப்பொருளை பிறிதொரு மொழியின் பண்பாடு, மொழியியல் என்பவற்றிற்கேற்ப மாற்றி சுலவபட வெளிப்படுத்துதல் என்பதையும் சுட்டி நிற்கிறது.

இந்நிலையில் முகமது அஸ்கர் எனும் மொழி பெயர்ப்பு கற்கைகள் மாணவனுடைய எழுத்தாற்றல் இங்கு வெளிப்படுவது கண்டு பூரிப்படைகிறேன். அஸ்கர், பன்முக

ஆங்கமைப் பண்புகளை தன்னகத்தே கொண்ட கவிஞர். கவிதை உலகிலே 'நிலாக் கவிஞர்', 'கவிவேந்தர், 'கவித்தீபம்', 'கவிச்சிற்பி', 'ஸழத்துக் குயில்' எனும் பட்டங்களை இளவயதிலேயே பெற்றுவிட்ட சாதனையாளன். அவனது கவிதைகள் கடல் கடந்து தமிழ் பேசும் மனிதர்களின் மனங்களிலே இன்ப ஊற்றுக்களை தோற்றுவிப்பதால் தமிழகத்தின் கவியுலகப் பூஞ்சோலை குழுமத்தின் பாராட் டுக்களையும் பரிசில்களையும் வென்றவன். அவனது கவிவரிவடிவங்கள் தொகுக்கப்பட்டு மொழிபெயர்ப்புக் கற்கைகள் மாணவர்களின் ஒன்றியத்தால் வெளியீட்டு விழாவை செய்வது காலத்தின் தேவையும் கடமையும் ஆகும்.

வரலாறே
எங்கே உன் பதிவு
படத்தில் தான் இல்லை
எழுத்திலும் இல்லையோ...

என்ற அஸ்கரது கவிவரிகளிலே பதிவுகளின் முக்கியத்துவம் அமுத்தி உரைக்கப்படுகின்றது. அவனது கன்னிப் பதிவு முயற்சி இத்துடன் நின்றுவிடாது தொடர வேண்டும்.

கலாநிதி ச.க. கண்ணதாஸ்
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
இணைப்பாளர் - மொழிபெயர்ப்பு கற்கைகள் அலகு
கலைப்பீடும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

அனிந்துரை

இலக்கிய வகைகளுள் கவிதைக்கு என்றுமே ஒரு வசீகரம் இருந்து வந்துள்ளது. பண்டைய கிரேக்கத்திலும் பண்டைய, இந்தியாவிலும் கவிஞர்கள் தெய்வ ஆசிபெற்ற வர்களாகக் கொண்டாடப்பட்டனர். கிரேக்கர்களுக்கு Muse கவிதாதேவி. இந்தியர்களுக்கு சரஸ்வதி நாமத்தை. இந்த நம்பிக்கை காலப் போக்கில் தளர்ந்து விட்டது அல்லது பிற்காலக் கவிஞர்கள் இதைப் பொருப்படுத்தவில்லை.

ஒரு காலத்தில் தெய்வத்தைப் பாடுபொருளாகக் கொண்ட கவிதை, நவீன காலத்தில் மனிதனை நோக்கி அவன் பிரச்சினைகளை நோக்கி திரும்பியது. மேற்கே Wordsworth உடன் இத்திருப்பம் ஏற்பட்டது. தமிழில் பாரதி யோடு ஒரு மாற்றம் ஏற்படலாயிற்று.

பாரதி தோன்றி ஒரு நூற்றாண்டு கடந்தபின், புதுக் கவிதை தலையெடுத்தது. இன்று புதுக்கவிதையே பெரு வழக்காகி, வாசகர்களால் வரவேவற்கப்படும் இலக்கிய வகை யாகி விட்டது. சஞ்சிகைகளில் வெளி வரும் கவிதைகளை விட, முகநூலை அலங்கரிக்கும் கவிதைகள் மிக அதிகம். இந்த புதிய கவிவாணர்களின் அணியைச் சேர்ந்தவரே அல்கர்.

அவருடைய உலகம் வித்தியாசமானது. மலையகத்தின் கிறக்குவானைப் பிரதேசம் அவருள் ஊறி நின்றெழுந்து அவர் கவிதைக்கு வளம் சேர்க்கிறது. இத்தொகுதியின் தலைப்புக் கவிதையாகிய 'விரியப் போராடும் அரும்புகள்' இதற்கு நல்ல உதாரணம். பழையன கழிய, புதியன புகும்

என்பது விதி. காவோலை விழி, குருத்தோலை சிரிப்பது இயல்பெனவே ஏற்றுப் பழகிவிட்டோம். ஆனால் தேயிலைத் தோட்டத்தில் நடப்பதென்ன? அரும்புகள் கொழுந்துகள் கொய்யப்படுகின்றன. “காலம் காலமாக, மீட்சி இல்லாப் போராட்டத்தில், தூளாகிப் போகின்றன.” நானே விரியும் அரும்புகள் அழிந்து போகாமல் வாழும் காலம் வர வேண்டும் என்பது கவிஞரின் ஆசை. இக்கவிதையை ஆழ நோக்கும் போது, அதன் உள்ளுறை பொருளாய் இருப்பது அரும்புகள் மட்டுமல்ல, தேயிலைத் தோட்டங்களில், வறுமையில், கல்வி வசதி கிடைக்காமல், கிடைக்கும் வசதிகளைப் பயன்படுத்தாது, அறியாமையில் கிடக்கும், தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகளே என்பது புரியும்.

அஸ்கர் காட்டும் இன்னொரு போராட்டம் தூக்கணாங் குருவியினுடையது. அதன் கூடு உயரத்தில் தொங்குகிறது. பாம்பு போன்ற எதிரிகளிடமிருந்து தன் குஞ்சுகளைக் காப்பாற்ற மிக நுட்பமாக தன் கூட்டைக் கட்டித் தொங்க விட்டுள்ளது தூக்கணாங்குருவி. “உச்சியில் பறப்பதற்கு உழைப்பே இறக்கையாகும்” என்ற செய்தியை அது நமக்குச் சொல்கிறது. “உந்துதல் இல்லையென்று ஒதுங்கிக்கிடக்காமல்” ஓயாது போராடும்படி நம்மை ஊக்குகிறது இக்கவிதை.

ஆழத்தில் போரினால் ஏற்பட்ட பாதிப்புக்களைப் படம் பிடிக்கிறது “வடுக்கள்” என்ற கவிதை.

“கணவர்களை இழந்துவிட்டு
வெள்ளைச் சேலை அணிந்த
விதவைகளின் வடுக்கள்”

“கொள்ளிவைக்கப் பெற்றெடுத்த
மகனைத் தொலைத்துத் துடிக்கும்
பெற்றவரின் கதறல்கள்”

“கடல் சொறிந்த வடுக்களொல்லாம்
ஆற்றப்பட்ட நாட்டினிலே

உயிர் சுமந்த வடுக்கள் மட்டும்
 இன்றும் காயங்களாகவே”
 எனக் காட்சிப்படுத்துகிறார் கவிஞர்.

கவிஞர்கள் அழகை ஆராதிப்பவர்களாகவே இருந்தி ருக்கிறார்கள். “A thing of beauty is a joy for ever” என்பது Keats இன் பிரசித்தமானதொரு கூற்று. அழகு கொலு விருக்கும் காடுகளை அபிவிருத்தியின் பெயரால் மனிதன் அழித்துக் கொண்டிருக்கிறான். தம் வாழ்விடம் சுருங்க, யானைகள் ஊர்மனைக்குள் புகுந்து சேதம் விளைவிக் கின்றன. ஒலம் இடுவதைத் தவிர அரசாங்கங்கள் உருப் படியாக ஒன்றும் செய்வதாயில்லை. இந்நிலையில்,

“அருவிகளை
 தம் இடையில் ஓடவிட்டு
 அதன் வளைவுகளில்
 ஊஞ்சல் ஆடும் காடுகள்”

“மரங்களை மொய்த்துக் கொள்ளும்
 மலர்களைத் தூக்கிக் கொஞ்சம்
 காடுகள்.”

எனக் கவிஞர் கொண்டாடுவது காலத்தின் தேவை எனலாம். கவிதை பற்றி தமது கொள்கையை, கவிஞர்கள், காலத்துக்குக் காலம் வெளியிட்டு வந்துள்ளனர். Wordsworth செய்த கொள்கைப் பிரகடனமும் T.S.Eliot இன் பிரகடனமும் ஆங்கில இலக்கியப் பரப்பில் சுட்டிப் பேசப்படுவதை. தமிழில் பாரதி கவிதைக்குத் தந்த வரைவிலக்கணம் ஒரு யுக மாற்றத்துக்குக் கட்டியம் கூறுவது.

அஸ்கர் பார்வையில் கவிஞர்,
 “மலர்களைப் பேசவைப்பான்
 மரங்களை நகரவைப்பான்
 நதியின் திசைகளுக்கும்
 வழிசொல்லிக் கொடுப்பான்”

அல்கருடைய கவிதை மொழி பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல வேண்டும். பெரும்பாலும் செவ்வியல் சார்ந்த நியமமான மொழியையே அவர் பயன்படுத்துகிறார்.

“இடுப்பில் குடமேந்தி இதமாகப் போறவளே
தண்ணி எடுக்கநீ போகையில-என்
தலைகால் சுத்திப் போகுதடி...”

என்பது நாட்டார் மரபைத் தழுவிவருவது.

“தண்ணிக் குடமெடுத்து
தனிவழியே போற பெண்ணே
தண்ணிக் குடத்துக்குள்ள
தளும்புதடி என்மனசு!”

என பேரறியா ஒருவன் பாடிப்போனான்.

அல்கரை முன் வைத்து இளங் கவிஞர்களுக்கு நான் சொல்லக் கூடியது ஒன்றுண்டு: கவிதை என்பது ஒரு மொழி யின் உச்சம், பிழிவு. மொழி தான் கவிஞர் கையிலுள்ள கருவி. எனவே மொழித்திறன் கவிஞருக்கு இன்றியமையா தது. பலவீனமான, வழுவுள்ள மொழி கவிதையைப் பலவீன மாக்கிவிடும்.

தமிழ்க் கவிஞர்கள் எப்படியெல்லாம் மொழியாட்சி செய்துள்ளனர் என்பதை இளங்கவிஞர்கள் கூற்றால் நோக்க வேண்டும். பழைய இலக்கியங்களைப் படிக்கா விட்டாலும் பாரதி, பாரதிதாசன், நீலாவணன், மஹாகவி, வில்வரத்தினம் முதலியோரை வாசிப்பது பயன் தரும்.

அல்கருக்கு நல்ல எதிர்காலமுண்டு.

கவிஞர். சோ.பத்மநாதன்

“ஏகரம்”
பொற்பதி வீதி
கொக்குவில்.

நெஞ்சார வாழ்த்துகிள்றேன்...

அப்துல் அலீம் முகமது அஸ்கர் என்ற மொழி பெயர்ப்புக் கற்கைகள் துறையில் சிறப்புப் பட்டப்படிப்பை மேற்கொள்ளும் மாணவனால் வெளியிடப்படும் 'விரியப் போராடும் அரும்புகள்' என்ற கவிதைத் தொகுப்பிற்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இவர் தனது 'கவிஞர் முகமது அஸ்கர்' எனும் முகநூல் பக்கத்தில் பல கவிதைகளை எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றார். இக்கவிதைகளுக்காக 'நிலாக் கவிஞர்', 'கவிவேந்தர்' எனும் பட்டாவ்களைப் பெற்று பாராட்டப் பட்டிருக்கின்றார். வேறு தமிழ்மது கவிச்சாரல் குழுமத் தினால் 'கவிச் சிற்பி' என்ற பட்டமும் அமுதசுரபி குழுமத்தினால் 'ஈழத்துக் குயில்' என்ற விருதையும் பெற்றுள்ளார். அத்துடன் பல கவிதைகளை வெவ்வேறு சுஞ்சிகைகளில் எழுதி பாராட்டப்பட்டிருக்கின்றார்.

இவர் தொடர்ந்து கவிதைகளை எழுதி அவற்றை தொகுத்து நூல் வடிவில் வெளியிட வேண்டுமென்று நெஞ்சார வாழ்த்துகிள்றேன்.

பேராசிரியர் கி. விக்னேஸ்வரன்,
துணைவேந்தர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

முயற்சியும் வெற்றியும் தொடர்டடும்...

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைப் பீடத்தில் ஓர் அலகாக செயற்பட்டுவரும் மொழிபெயர்ப்பு கற்கைநெரி பயிலும் மாணவனான அ.அ.முகமது அஸ்கர் என்பவரின் முதலாவது கவிதைத் தொகுப்பு “விரியப் போராடும் அரும்புகள்” எனும் தலைப்பில் வெளிவரு வதையிட்டு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் மிகவும் உவகை அடைகின்றேன்.

இம்மாணவன் இயற்கை, சமூகம், ஏக்கம், பாசம், துயர், மகிழ்ச்சி, தமிழ் போன்ற பல கருப்பொருட்களை மையப்படுத்தி பல கவிதைகளை உருவாக்கி, தொகுப்பாக இங்கு வெளியிட்டுள்ளார். ஓர் கலைப்பீடு மாணவன் தனது துறைசார்ந்த கற்றலிற்கு அப்பால் இவ்வாறான இணை அல்லது மேலதிக பாடத்தினான் செயற்பாடுகளில் ஈடுபெடுவது மிகவும் விரும்பத்தக்கதும் பாராட்டுக்குரியதுமாகும். ஒரு வரின் தனிமனித ஆளுமையும் சமூகப் பொறுப்பும், விழிப்பு ணரவும், சவால்களை எதிர் கொள்ளும் திறனும் தான், சுற்றும், ஊர், நாடு இயற்கை என்பவற்றை விளங்கிக் கொள்ளும் ஆற்றல் இவ்வாறான கவிதை படைக்கும் ஆற்றல் கொண்ட மாணவர்களுக்கு ஏற்படுகின்றது. அந்த வகையில் அ.அ.முகமது அஸ்கர் என்பவர் எமது பீடத்தில் கற்கும்

மாணவர்களில் ஒரு சிறந்த அடையாளம் கொண்ட மாணவனாக இருப்பது பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும். மாணவர்கள் இவ்வாறான செயற்பாடுகளுக்கு போதிய களம் அமைத்துக் கொடுப்பதும் பங்கேற்பதும் பல்கலையின் தரரீதியான உயர்வு சுட்டிகளில் ஒன்றாக இருப்பது யாவரும் அறிந்ததே.

அஸ்கர் ஏற்கனவே பல கவிதைகளை வெவ்வேறு தளங்களில் எழுதி பாராட்டுதல்களையும் பட்டங்களையும் பெற்றுள்ளதை குறிப்பிடத்தக்கது. அஸ்கர் என்பாரின் இந்த கவிதை தொகுப்பிற்கு எல்லோரும் ஆதரவளித்து அவரின் கவிதை ஆக்கும் திறனையும் அதோடு இணைந்த ஆளுமையையும் உயர்த்த உதவ வேண்டுமென கேட்டுக் கொள்வதோடு இம்மாணவனின் முயற்சியும் வெற்றியும் தொடர வேண்டுமென வாழ்த்துக்கூறி இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

நன்றி,

கலாநிதி க.சுதாகர்
பீடாதிபதி
கலைப்பீடம்

மென்மேலும் வெற்றிகளைக் கடக்க வாழ்த்துகின்றேன்...

தேயிலை தோட்டத்தின் மத்தியிலே பிறந்த அஸ்கர் ஒரு தோட்டத் தொழிலாளியின் மகன். இவர் சாதிக்க வேண்டும் என்ற துடிப்புடன் தனது பாடசாலைக்காலம் முதல் பல போட்டிகளில் பங்குபற்றி தனது திறமைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். 2013 ஆம் ஆண்டு பாடசாலையின் சிரேஷ்ட மாணவத் தலைவராக இருந்த இவர் 70 வருட கால வரலாற்றைக் கொண்ட எமது அஸ்ஸலாம் முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயத்தில் இருந்து பல்கலைக்கழகத்திற்கு தெரிவு செய்யப்பட்ட முதலாவது ஆண் மாணவர். மேலும் எமது பாடசாலையில் கல்வி கற்ற மாணவரொருவர் புத்தகம் வெளியிடுவதும் இதுவே முதல் தடவை. இது எமது பாடசாலைக்கும் சமூகத்திற்கும் மகிழ்ச்சியை பெற்றுத்தரும் விடயமாகும். இன்னும் பல வெற்றிகளை கடந்து பாடசாலைக்கும் ஊருக்கும் பயனுள்ள மனிதராக இவரது பயணம் தொடர வாழ்த்துக்களை தெரிவித்து எல்லாம் வல்ல இறைவனை பிரார்த்தித்துக் கொள்கிறோம்.

அ.ஜ.மு. ஹபீல்,
அதிபர்.
அஸ்ஸலாம் மு. ம. வி,
இறக்குவானை.

கவிப்பணி தொடர வாழ்த்துக்கள்...

தமிழ் மொழியின் சிறப்புக்கு கவிதை என்னும் வடிவம் பண்டைக் காலம் தொட்டுப் பெரும் பங்காற்றி வந்துள்ளது. சங்கக் கவிதையிலிருந்து இன்றைய புதுக்க விதை வரை அது தொடர்கிறது. இன்று அச்சவாகனம் ஏறிவரும் கவிதைகளோடு புதிய பொறிவழியே முகநூலில் காட்சி தரும் கவிதைகளும் வெளிவருகின்றன. குறிப்பாகத் தமிழ் மொழியை அறிந்த இளையவர்கள் பொறிமுறைக் கையாட்சி வயப்பட்டு முகநூலிலே கவிதைகளை எழுது கிறார்கள். இம் முறையில் தமது கவிதைகளை விரைவாகப் பலருடைய பார்வைக்குட்படுத்த முடியும் என என்னு கின்றனர். இந்த வகையில் உருவாகிய இளம் கவிஞர் முகமது அஸ்கர் தனது முகநூல் கவிதைகளைத் தொகுத்தும் புதிய எழுத்துருக் கவிதைகளையும் இணைத்தும் நூல் வடிவாகக் கொணர்வது பாராட்டுக்குரியது.

பொறிவழி கவிதையைப் படிப்பதற்கும் நூல் வழி கவிதையைப் படிப்பதற்கும் ஒரு வேறுபாடு உண்டு. ஏட்டிலே எழுதப்பட்ட கவிதைகள் வாய்மொழியாக வலம் வந்த கவிதைகள். காற்றோடு கலந்து விடாமல் ஏடுகள் அவற்றைப் பேணி வைத்தன. தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியால் அச்சு வாகனம் உருவாகிய போது கவிதைகள் நூல்களாக தொகுக்கப்பட்டன. இன்று பொறிமுறை வளர்ச்சியால் முகநூலில் கவிதைகள் காட்சி தருகின்றன. இந்த மரபான்

வளர்ச்சியில் கவிதைகளை நூலுருவாக்கம் செய்யும் சிறப்பு முயற்சியும் தேவை. அதனை அஸ்கரின் இத்தொகுப்பும் உணர்த்துகிறது.

இந்த இளைஞின் கவிதைகள் அவருடைய உணர்வின் உண்மையான வெளிப்பாடுகள். “விரியப் போராடும் அரும்புகள்” பற்றியே என்னிச் செயற்படும் இவருடைய மனிதநேயம் எல்லாக் கவிதைகளிலும் இழையோடுகிறது. ஒரு பூச்சரமாக இக்கவிதைத் தொகுப்பு வெளிவந்துள்ளது. கவிதைக்களை ஒரு யாப்புத் தேவை என்ற நிலை மாறி ‘சொல்லோவியம்’ என்ற உருவாக்க கவிதை இப்போது திகழ்கிறது. அஸ்கரின் கவிதைகள் இத்தகையவை. இன்றைய காலத்தில் நம்முன் ஒன்காட்சித்தரும் சமூகக் கோலங்களை அழகான சொல்லோ வியங்களாக வரைந்துள்ளார். இந்த ஓவியங்களை தனித்து நோக்கும் போது தான் அவை கூறும் செய்திகளைத் தெளிவாக அறியலாம். இந்த இளம் கவிஞரின் இப்பணி தொடர எனது வாழ்த்துக்கள். கவிதைமொழியின் அழகுக் கோலம்.

பேராசிரியர் மனோன்மனி சன்முகதாஸ்
தலைவர், யாழ்ப்பானத் தமிழ்ச் சங்கம்
கக்கூயின் பல்கலைக்கழகம்
ஜூப்பான்.

விழயவுக்கான பயணம்...

பெருமைக்கும் புகழுக்கும் சொந்தக்காரன் நித்தமும் அழிவில்லாத எல்லாம் வல்ல இறைவன் ஒருவன் மட்டுமே.

தமிழ் இலக்கியச்சுழல் அமையாத இரத்தினபுரி மாவட்டத்தில் பிறந்தவன் நான். குறிஞ்சியும் மூல்லையும் கூழ்ந்த அழகுக்கு எந்தக் குறையும் இல்லாத இறக்குவானை பிரதேசத்தின் சின்னபாரவத்தை என அழைக்கப்படும் ஸ்டப்டன் என்பதே என் கிராமம். 'விரியப் போராடும் அரும்புகள்' என உங்கள் கரங்களில் தவழும் என் கன்னிக்கவிதைத் தொகுப்பு எந்தன் எண்ணாங்களின் உருவே.

இறக்குவானை அஸ்ஸலாம் மூஸ்லிம் மகா வித்தியா யைத்தில் எனது பாடசாலைக் கல்வி அமைந்தது. தரம் ஒன்பதில் கற்கையில் மைத்துளியையும் ஏடுகளையும் பயன்படுத்தி என் கரம் கவி வரைய ஆரம்பித்தது. தொடர்ந்து எழுதிய கவிதைகள் என்னோடு மட்டுமே சங்கமித்துக் கொண்டன. வியாபித்து வளர் தளம் கிட்டவில்லை. பின் இறைவன் தந்த வரம் தான் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம். அதிலும் மொழிபெயர்ப்புக் கற்கைகள் துறை. நிறைய எழுத்தாளர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இதில்

கவிஞர் சோ.பத்மநாதன் முக்கியமானவர். இந்நாலை தொகுத்து உருவாக்குவதில் இவரது பங்களிப்பு அதிக மாகவே கிடைத்தது. அவருக்கு எனது மனப்புறவுமான நன் ரிகளை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கவிதை மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபாடு கொண்ட போது என்னுள் உறங்கிக் கிடந்த கவிதைகள் சிறு முளைத்து பறக்கத் தொடங்கின. மொழிபெயர்ப்புக் கற்கைகள் துறையும் யாழ்ப்பாண இலக்கியச் சூழலும் அதிகமான நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றும் வாய்ப்பை அமைத்துத் தந்தன. இதற்காக கலாநிதி கந்தையா ஹீக்னேஸன் அவர்களுக்கும் நன்றி சொல்ல கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். 2016 ஆம் ஆண்டு முதல் முகநாலில் கவிதைகளை எழுத ஆரம்பித்தேன் இதுவே என்னைக் கவிதைகளோடு நடமாடச் செய்தது. மேலும் என் கவிதைகளை ஊக்கப்படுத்தி வாய்ப்பளித்த அனைத்து முகநால் குழுமங்களுக்கும் கோடி நன்றி உரித்தாகட்டும். கவிதைகள் எழுத ஆரம்பிக்கும் போது என் உள்ளம் நல்லதையும், உண்மையையும், அநீதிக்கு எதிராகவும் எழுதச் சொல்லி உணர்வுகளோடு போராடும். இதுவரை மொத்தம் ஜநாற்றிற்கும் மேற்பட்ட கவிதைகளை எழுதி யுள்ளேன் அதிலிருந்து அறுபது கவிதைகளைத் தேர்ந் தெடுத்து ‘விரியப் போராடும் அரும்புகள்’ எனும் இத் தொகுப்பிற் கோர்த்துள்ளேன்..

இப்பணியில் எனக்கு ஊக்கம் தந்து வளப்படுத்திய என் குடும்பத்தினருக்கும், பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்கும், ஊர்ச் சொந்தங்களுக்கும், நண்பர்களுக்கும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மொழிபெயர்ப்புக் கற்கைகள் குடும்பத் திற்கும், பல்கலைக்கழக ஏனைய உறவுகளுக்கும் உள்ளம் கனிந்த நன்றி உரித்தாகட்டும். விசேষமாக முன்னுரை தந்ததோடு, இத்தொகுப்பிற்கு பூரண ஒத்துழைப்பை நல்கிய

மொழிபெயர்ப்புக் கற்கைகள் துறைத் தலைவர் கலாநிதி கண்ணதால் அவர்களுக்கும், அணிந்துரை வழங்கிய கவிஞர் சோ.பத்மநாதன் அவர்களுக்கும், வாழ்த்துச் செய்திகள் தந்த யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக துணை வேந்தர் இ. விக்னேஸ்வரன் அவர்களுக்கும், கலைப்பீட பீடாதிபதி கலாநிதி க. சுதாகர் அவர்களுக்கும், அஸ்ஸலாம் மு.ம.வி இன் அதிபர் அ.ஐ.மு. ஹபீல் அவர்களுக்கும் மேலும் பேராசிரியர் மனோன்மணி சண்முதால் அவர்கள் அனைவருக்கும் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

மேலும் என்னைப் பற்றிய பதிவுகளை எழுதிய கவிஞர் நெப்போலியன், செல்வி காயத்ரி, செல்வி மதுரா ஆகியோருக்கும் நன்றிகள். அத்தோடு அட்டைப் படத்தை வடிவமைத்து தந்து ஆலோசனைகளும் வழங்கிய சகோதரர் சாக்கீர் அவர்களுக்கும், இதன்பால் என்னை ஆர்வலுட்சிய சகோதரர் நூல்ரி ரவும்துல்லாஹ், சகோதரி ஹசீமா மற்றும் பிறை தொலைக்காட்சி றிஸ்வான் ஆகியோருக்கும் நன்றி கள். முக்கியமாக மீள்செலுத்தும் வகையில் பொருளாதார ரீதியாக உதவி செய்து ஆசிரியர் அசோக் அவர்களுக்கும் உளமார்ந்த நன்றிகள். மேலும் இக்கவிதைத் தொகுப்பை அழகுற வடிவமைத்து அச்சிட்டுத்தந்த குரு அச்சகத்தி னருக்கும் நன்றிகள்.

இறுதியாக நான் பெயர் குறிப்பிட மறந்த அனைத்து உறவுகளுக்கும் நன்றிகள் சமர்ப்பணமாகட்டும்.

-கவிஞர் முகமது அஸ்கர்-

“எல்லாப் புகழும் இறைவனுக்கே.”

நான் என்றும் நான் தான்
நான் நீயாக முடியாது
நீ என்னை
நீயாகக் காண்பதில் அர்த்தமில்லை.

என்னைப் பற்றி எனக்கு தான்
முழுதாய் தெரியும்
துளியும் தெரியாது உனக்கு
உன் திட்டம் பிழை.

நீ என்னை சித்திரம் வரைய முடியாது
பெங்சில் என் கையில்
என்னை நான் மட்டும் தான்
அழித்து அழித்து வரைய முடியும்.

நான் எனக்காக மட்டும் தான்
நான் என்னில் மட்டும் தான்
நீ என்னை செதுக்குவதில்
ஒரு அணுவும் விருப்பமில்லை என் உளிக்கு.

உலகே!
புரிந்து வாழ்
உன் பாதையில் இருந்தும்
என் பாதை வேறுதான்.

விலகிச் செல் உலகே
விதியில்
நான் என்றும்
நான் மட்டும் தான்.

தமிழோடு விளையாடு மனமே

தரணியில் புகழ்க்குடு மனமே
தாகத்தால் ஏங்கும் கவியே
தேன்மதுர தமிழ் உண்டு
செல்வந்தர் ஆகிவிடு மொழியே.

பலநாறு திசை செல்லும் தமிழே
சங்கக் கடலினில் நீந்திய தமிழே
எல்லைகள் தாண்டிய தமிழே
முரசுகள் பறையிது தமிழே.

நாவுகள் இனிக்குது தமிழே
பாவலர் பாடிய கனியை
செம்மொழியான அமுதத் தமிழை
மொய்த்துதான் சுவைக்குது மனமே.

வாசனை கமமும் தமிழை
காலந்தான் கடந்த பொழுதும்
தமிழோடு பிரியாது வாழ்ந்து
தமிழோடு விளையாடு மனமே.

உழைப்பே உயர்வு

முட நம்பிக்கைகளை
முடமாக்கிவிட்டு
முடியும் என்ற துணிவோடு
முன்னேறி வா தோழனே.

புயலோடு போராடும்
தூக்கணாம் குருவி கூட்டைப் பார்
உழைப்பால் உயர்ந்து போய்
உயரத்திலேயே வாழ்கிறது.

சோற்றுப் பருக்கைகள்
சோம்பலால் கிடைக்காது
சோர்வுகளை ஏரித்து விட்டு
சோதனையில் நிமிர்ந்து நில்.

பட்டங்கள் குடுவதற்காய்
பரம்பரை சொத்தை திருடாதே
உச்சியிலே பறப்பதற்கு
உழைப்பே இறக்கையாகும்.

மகுடிக்கு வளைந்தாடும்
பாம்பாக ஆகாதே
முடிவின் ஆரம்பத்திலும்
முதுகெலும்போடு உழைத்து வாழ்.

உந்துதல் இல்லையென்று
ஒதுங்கிப்போய் கிடக்காதே
சிலந்திகள் ஓய்ந்திருந்தால்
வலைப்பின்னல் வாய்த்திருக்காது.

ஹரேஸ்லாம் கரம்தட்டி
உயர்த்திட முடியாது
உயர்வின் சமிஞங்குக்கு
உழைப்பே வழியாகும்.

கருகிய மலர் சிரிக்கிறது

ஆயிரம் கரகோஷங்கள்
மேடையில் நான் மட்டும்
ஆனந்தக் கண்ணீரான்று
தூரத்தில் ஓரமாய் பொழிகிறது.

என் கழுத்தில் தொங்கும்
பதக்கங்களின் உரித்தாளி
கேடயங்கள் குமக்க வேண்டிய கரங்கள்
அதோ கதிரையில் அமர்ந்திருக்கிறது.

மலை மேடுகள் ஏறி
மழையையும் வரமாய் நினைத்து
வெயிலில் தவங்கள் செய்து
எனக்காகவே வாடிப் போனது.

தேன் தேடி வரும் வண்டுகளை
தன் பக்கம் ஈர்த்தெடுத்து
வாசனையை தியாகம் செய்து
என்னை பூக்கச் செய்தது.

துன்பத்தை இதழ்கள் பெற்று
தூரிகையால் எப்பொழுதும்
அசுத்தக் காற்றுக்களை புறம் தள்ளி
என்னை அப்பக்கம் சாய வைத்தது.

மரங்கள் ஆடும் பொழுது
கிளையோடு தாங்கிப் பிடித்து
உதிர்ந்து விடாது பாதுகாத்து
அம்மலர் களைத்துப் போய் விட்டது.

அல்லும் பகலும் பாடுபட்டு
முழு நேரமும் உழைத்து
என் வளர்ச்சியில் பெருமிதம் கண்டு
வாடிய மலர் இன்று சிரிக்கிறது.

இத்தருணத்திற்காய் காத்திருந்தேன்
மேடைக்கு வாருங்கள் அம்மா
உங்களின் பாசமுத்தம் வேண்டும்
எனக்காய் கருகிப் போனது போதும்.

சிறகொடிந்த பறவை யாரம்மா?

சிறகொடிந்த பறவை யாரம்மா
 சிந்தனை மட்டும் தானம்மா
 சிலகாலம் எல்லாம் மறந்திடும்
 சித்திரமாய் புதுவாழ்வு பெற்றிடுமே.

செவ்வானம் சிவத்தல் எப்போது
 செந்திற ஆடை மட்டுமம்மா
 சென்றோழிந்த காலம் எதற்காக
 செயல்கள் பிறந்தால் மாறிடுமே.

துன்பமென்ன துயரமென்ன புதிதோ
 துணைகள் பிரிவும் வருமே
 துடைத்தெறிந்து நாழும் பறப்போம்
 துகள்களாய் மாறிடுமே எல்லாம்.

உலகம் ஒரு வட்டமம்மா
 உருண்டு நேரம் உனதாகும்
 உனக்கு நீயே உந்துதல்
 உமிழ்நீர் போல் சுரந்திடு.

வளரும் நிச்சயம் உனதுள்ளே
 வந்து நீ முயன்றிடு
 வண்டு போல் பறக்கலாம்
 வானம் உன்னை வாழ்த்துமே.

உடைந்த சிறகில் குடிகொண்ட
 உனதாசை வெற்றிக் கனவுகளை
 உதிரத்தில் கலந்து குடேற்றி
 உலாவினால் எல்லாம் விண்ணில்
 பறந்திடுமே.

தூரத்திலே
 ஓர் ஓரத்தில் நின்றபடி
 ஒளிக்கீற்றை
 வீசி நிற்கும்
 தூரத்து நிலாவின் தரிசனத்திற்காய்
 ஓர் ஓரத்தில் அமர்ந்தபடி
 காத்திருக்கிறாள் அவள்.

அயல்நாடு போன
 தன் நிலாவின்
 சில பொழுதுகளின்
 நினைவுகளோடு மட்டும்
 நீந்திக் கொள்கிறது அவளது மனம்.

மணமாகி
 மறுநாள் வந்த
 மஞ்சள் நிற அட்டை
 அவள் வாழ்வில்
 ஒளிவீசக் காத்திருந்த நிலாவை
 கடல் கடந்த
 தூர தேசத்திற்கு
 அழைத்துக் கொண்டது.

எல்லாக் கனவுகளும்
 உணர்வுகளோடு கலந்து
 தொலைபேசியில் வரும்
 வார்த்தைகளோடு மட்டுமே
 சங்கமித்துக் கொள்கிறது.

இன்னமும்
 தூரத்து நிலாவின் வருகைக்காய்
 இறைவனைத் துதித்தபடி
 ஏக்கம் நிறைந்த பார்வைகளோடு
 அவளின் பொழுதுகள் கழிகின்றன.

வினாயும் பயிர்

அரும்பு விட்டு வளரும்
வினாயும் பயிர்களையெல்லாம்
விண்மீன்களாக்க
ஆற்றுப்படுத்தல் வேண்டுமே.

ஆற்றங்கரை சென்று
வழியாய் வாய்க்கால் வெட்டி
வையகம் போற்றிட நீர் ஊற்றி
வழி சமைத்திட வேண்டுமே.

ஈன சாஸ்திரம் களைத்திட
இன்சொல் பற்றிடச் சொல்லி
இனியவை எவையெனச் சொல்லி
வாகை சூட வளர்த்திட வேண்டுமே.

அரக்கனின் குணம் கூறி
அதை நீர் தவிர்த்திடக் கோரி
அன்பு செய் எனக்கூறி
வாய்மை உயர்த்திட பழக்கிட வேண்டுமே.

கல்வி உன் உயர்வெனவும்
ஓழுக்கம் உன் சிறப்பெனவும்
இவையோடு மலர்தலே
உன் புகழ் எனவும் உரைத்திட வேண்டுமே.

வினாயும் பயிர்களுக்கு
பெற்றோரின் கண்ணியம் சொல்லி
இறையோனின் அருள் சொல்லி
ஜந்தினிலே வளர்த்திட வேண்டுமே.

தேம்பியழும் சுவர்கள்

யாரோ என்னை தூரத்துகிறார்கள்
ஓடவே முடியாத
என் கடைசி கட்டம் போல்
களைத்துப் போகிறது நெஞ்சம்
அங்கு ஏதோ இருக்கிறது
மறைவாய் அப்பக்கம் போவோமே.

உயர்ந்த சுவர்கள் இங்கே
ஆமாம் இதன் உள்ளே
ஒளித்துக் கொள்வோம்
இது என்ன சத்தம்
இங்கு யார் அழுவது
தேம்பியழுவது சுவர்களா?

இங்கு ஏனடா வந்தாய்
உம் மனித இனத்தின்
அந்தியின் கரங்கள்
எம்மை சுவைபார்த்து விட்டன
ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட நாங்கள்
ஓரமாய் வாழ்ந்து கொள்கிறோமே.

சவர்களே!

அப்படிப் பேசாதீர்கள்
நான் உங்களில் ஒருவன்
நீங்கள் கதறுவதை
என் இதயம் தாங்கிக் கொள்ளாது
வெட்டது விடப் போகிறது.

போய் பேசாதே மனிதனே
உன் இனமே
கல்நெஞ்சக் காரர்கள்
துன்பப்படுத்தும் உலகை
தூயவர்கள் நாங்கள்
சபித்து விட்டோம்.

உணர்வுகள் இறந்து விட்டதா
சவர்களே என்னைப் பாருங்கள்
அடிமைப்படுத்தப் பட்டு
அந்தியில் சிக்குண்டு
கொலை செய்யப்பட்டவன் நான்
நம்மி ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

நீ தான் இறுதி
அந்த வாசலை
இழுத்து முடி விடுங்கள்
மன் மேடுகள் மறைத்த
அந்திக் கொலைகளாக
நாங்கள் மட்டுமே இருந்துகொள்கிறோம்.

யார் குற்றம்

தாய்மைக்கு களங்கம் தந்து
கைக்குட்டைக் காதலில்
காமத்திலே கைகுலுக்கிய
பாவிகள் யாரோ.

தவமாய் தவமிருந்து
பெற்றெடுக்கும் செல்வமொன்று
அநாதையாய் குப்பைத் தொட்டியில்
கறைபாடிந்த காம உறவுகளால்.

எச்சில் இலைகளுக்கு
சொந்தமான குப்பைத் தொட்டியில்
மிருகங்களுக்கு இரையாய் வீச
மனம் எப்படி சம்மதித்ததோ.

கேவல உணர்வுகளுக்கு
ஜீவன் என்ன செய்யும்
இரு உடல் ஆசையில்
பிஞ்சு உயிர் தவிக்கிறதே.

சமுகக் கரங்களில்
அநாதையாய் கிடக்கிறதே
குற்றம் செய்தது எவரோ
தண்டனை ஏன் சிகவிற்கு.

கண்கள் விழிக்கவில்லை
தொப்புள் கொடி வெட்டவில்லை
தூக்கி எறிந்து விட்டார்கள்
ஈரமிலாக் கொலைகாரர்கள்.

விழியில்லா குருடர்களுக்கு
வைரம் எப்படி தெரியும்
வலிக்கிறது என் நெஞ்சம்
பாவச் செயல் கண்டு.

குற்றவாளிகள் சுகமாய் எங்கோ
குளிரில் குழந்தைகள் இங்கே
இது என்ன நியாயம்
பார்த்துக்கொள் இறைவனே.

ஒரு மயிலிறகால்

கானகத்துப் பார்வையிலே கண்மணியே
உன் மயிலிறகு மேனி கண்டு
காணாமல் போன நினைவுகளோடு
காதலில் நான் விழுந்து விட்டேன்.

நீண்ட மயிலிறகு விழி சுமந்த
விழியோரப் பார்வையிலே நான்
போதையாகிப் போய்
என்னையே இழுந்து விட்டேன்.

சிதறிக் கிடக்கும் உணர்வுகள்
உன் மூச்சுக்காற்றை முத்தமிட
உள்ளத்தில் துடிதுடித்துக் காத்திருக்கிறது
உன் மயிலிறகு கூந்தல் அழகு கண்டு.

அசைந்தாடும் நடை கண்டு
இதயத்தில் கொஞ்சம் சலசலப்பு
இயற்கையில் உலாவித் திரியும்
மயில் நீதானோ என்று.

அடிமையாகிப் போனேனடி
உன் மயிலிறகு மேனிக்கு
எனக்கு தரிசனம் தந்து
என்னை மீட்டுத் தந்திடு.

விரியப் போராடும் அரும்புகள்

மலையக தேசத்தின் ஒரு பகுதி
பேச மறந்தே பிறக்கிறது
மலையின் சரிவில்
அரும்பின் பகுமைகள்
பொழுதுகளின் விடிவில்
விரல்களால் கிள்ளப்படுகிறது.

காலம் காலமாய்
கண்ணீரின் கானங்களோடு
மீட்சி இல்லா போராட்டத்தில்
மிதிபட்டே தூளாய்ப் போகிறது.

அரும்புகள் பாவம்
ஆசையோடு பிறந்தாலும்
அழகாய் மலர்ந்தாலும்
வறுமையில் வதைப்பட்டு
ஏக்கங்களை சுமந்த மேனியாய்
எளிதாய் இறந்து போகிறது.

இனிப் பிறக்கும் அரும்புகள்
இனித்தல் கண்டு
வாழும் காலம் வர வேண்டும்.

புதையும் உரிமைகள்
அழிய வேண்டும்
மழையாய் அறிவுற்று
பொழிதல் கண்டால்
அரும்புகள் நாளை விரியும்
அகிலத்தில் என்றும்
அதன் வம்சம் உயரும்.

குருவிக்கூடு

ஒவ்வொரு குச்சியாய் சுமந்து
சொன்னுகள் தேய்ந்துப் போய்
உயரத்தில் கட்டிய குருவிக்கூடு
தனிமையில் தவிக்கிறது.

வெறும் வயிற்றோடு பறந்து
தீனிகளை தாங்கிய களைப்போடு
குஞ்சுகளை வளர்த்த குருவிகள்
மட்டுமே குருவிக்கூட்டில் இன்று.

மழையோடு வெயிலும் காத்த
ஒட்டைக் குருவிக்கூட்டையும்
வயது போன குருவிகளையும்
உதறித் தள்ளின குஞ்சுகள்.

புதிதாய் அடைகாக்க
உறவுகள் வந்து விட்டதும்
புதிய கூடுகளைத் தேடி
தன் குடும்பத்தோடு பறந்துவிட்டது.

கூட்டுக் குடும்ப குருவிக்கூடு
தனிக் குடும்பமாய் பிரிந்து போனது
பெற்றோர் மட்டும் அங்கே
பிள்ளைகள் வேறொங்கோ.

குஞ்சுகள் உணரும் காலம்
முதுமையின் புயல் வருகையிலே
பழைய குருவிக்கூட்டை
அப்போது தேடி வரும்.

இரவல் வெளிச்சம்

நிலவு தான் அழகென்றால்
பொய்மை தான் உண்மையா
இருளை மயக்கும் இனிமை
இரவல் வெளிச்சம் அல்லவா?

சிகரத்தில் தனியாய் உயர்ந்து
ஞாலம் போற்றும் அழகு
தோற்றம் முழுதும் வெண்மை
ஆனால் சொந்தமில்லா வெளிச்சம்.

யாரையோ பிடித்து
இலஞ்சம் கை கொடுத்து
உயர்ந்து போய் பயனென்ன
இரவல் வெளிச்சம் தான்டா.

இரவில் மட்டும் உயர்வு
விடிந்தால் எல்லாம் மறைவு
மிளிரா விளக்குகள் இவை
திறமை அற்ற பொம்மைகள்.

ஆயிரம் ஆயிரம் பதவிகள்
கதிரைகளில் தகுதிகள் இல்லார்
கடன் வாங்கிய வெளிச்சங்கள்
காலமெல்லாம் இத்திருட்டுக்கள்.

உலகம் அழியும் மட்டும்
உரியது ஒன்றும் உரியதாய் இல்லை
இரவல் வெளிச்சம் உண்மை போல்
எத்தனை நாள் தான் உலாவுமோ.

பாலஸ்தீனக் குரல்

அழகுரலை அழிக்க
நித்தமும் அவன் சித்தத்திற்காய்
அச்சத்தின் உச்சத்தில்
நாங்கள் காத்திருக்கிறோம்.

வரலாறே
எங்கே உன் பதிவு
படத்தில் தான் இல்லை
எழுத்திலும் இல்லையோ.

எம் எச்சங்கள்
அழிந்து விடாது
பரம்பரை பரம்பரையாய்
இரத்தத்தில் ஒழிந்திருக்கும்.

ஆலமரத்தை அணுவாக்கியது
உன் ஜூநா தான்
எங்கே எம் பாலஸ்தீனம்
மறுக்க முடியும்
ஆனால்
மறைக்க முடியாது.

ஜேர்மனில் ஹிட்லர்
உம்மை நகக்கிய போது
ஒடிவந்த உமக்கு
ஒதுங்கும் இடம்
நாம் தந்தோம்.

இஸ்ரவேலின் ஈன புத்தி
 சாப்பிட்ட தட்டிலேயே
 அசிங்கம் செய்து விட்டது.
 எம் உரிமைக்காய்
 எம் நாட்டுக்காய்
 எம் உயிர்
 ஒய்ந்து விடுகையில்
 தீவிரம் என
 நீ தரும் பட்டம்
 மேற்கின் திட்டம் தான்
 உன் பொய்
 ஒரு நாள் வெளிச்சமாகும்.

தீவிரத்தின்
 திசை நீ தான்
 பெயர்ச் சுட்டி மட்டும் எனக்கா?
 ஊழல் ஊடகம்
 உன் அசைவில்
 என் திசை காட்டினாலும்
 ஒரு நாள்
 விடியத்தான் செய்யும்.

உன் வீழ்ச்சி
 என் எழுச்சி
 அருகில் தான்
 உண்மைகள் மறைக்கப்படலாம்
 ஆணால்
 அழிக்கப்படுவதில்லை
 மரணம் வரை
 உண்மையின் குரல்
 ஒயாது ஒங்கும்.

முகிலின் துளிகள்

கர்ப்பம் தரித்து
காரிருள் மேகங்கள்
களைத்துப் போய்
பவனி வருகின்றன.

நிசப்தமான பொழுதுகள்
பறவைகள் பயந்தோடி
சூட்டினுள் போர்த்திக் கொண்டு
மெல்ல எட்டிப் பார்க்கின்றன.

முகிலின் கருவிழிகள்
கலங்கத் தொடங்கின
கண்ணீர் கண்ட மரங்கள்
துடிதுடித்து அசைந்தாடின.

பாலைவனக் கள்ளிகள் மட்டும்
முகிலின் துளிகள் கண்டு
அனல் வீசும் மனற்காற்றைத் தாண்டி
கொஞ்சமாய் அரும்பு விடத் தொடங்கின.

கடலிலே ஆவியான
காவிப்போன நீர் சூட
கலப்படம் செய்யப்பட்டதால்
இருட்டிய மேகமாய் தான் மாறிப்போனது.

சோகமாய் சொரிந்து விழும்
முகிலின் துளிகளை
அணைத்துக் கொள்வதற்காய்
வெடிப்புற்ற நிலங்கள் தயாராகி விட்டன.

முகிலின் துளிகளை
மீண்டும் முகிலாக்க
வெப்பத்தின் இயல்பு
என்றும் முயல்வது மட்டும் உண்மை

காணி நிலம் வேண்டும்

சொந்த மண்ணுக்குள் மக்கிப் போன
எம் உறவுகளின் சடலங்கள்
சாட்சியாய் புதைந்திருக்கின்றன
உணர்வின் மண் மீண்டும் வேண்டும்.

இரத்தமும் வியர்வையும் சிந்திய
வரலாற்றுப் படிமங்கள்
வாசனை வீச மறக்கவில்லை
மறைக்கப்பட்டு தான் இருக்கிறது.

அரசியல் பீரங்கிகளின் சித்திரவதை
நிலங்களை குறையாடி
அதிகாரிகளின் கோட்டையாய்
அலங்கரித்து வைத்திருக்கிறது.

மறுபுறம் விரட்டி அடிக்கப்பட்ட
ஒரு இனத்துக் கதறல்கள்
அகதியாய் வாழா வெட்டியாய்
சொந்த மண்ணில் சாகத் துடிக்கிறது.

மரங்களை வெட்டிச் சாய்த்தாலும்
ஆணிவேர் இன்னும் அங்கு தான்
அதனுள் ஊறிப்போன உணர்வு
காணி நிலம் கேட்கிறது.

சீர்வரிசை எனும் சீதனம்

தேவதை ராணிக்கு
எதற்கம்மா சீர்வரிசை
தங்கத்தை அள்ளித் தந்தாலும்
அவளை மிஞ்சிட முடியுமா?

விலைக்குப் போகும்
வெள்ளிப் பாத்திரங்கள்
வீட்டு மருமகனுக்கு
எப்படியம்மா துணையாகும்.

ஊமையிலும் ஜாடை செய்யா
கதிரை மேசையெல்லாம்
காவலுக்கு தேவையில்லை
அவள் மட்டும் போதுமம்மா.

கடன் மேல் கடன் பட்டு
பிச்சையெடுத்த பெண்வீட்டார்
கதையெல்லாம் பார்த்த பின்னும்
நிற்காது தொடருதே சீர்வரிசை.

வாக்குத் தந்த சீர்வரிசை
வராத செய்தி கேட்டு
முடிச்சுப் போட்டக் கல்யாணம்
அவிழ்ந்து போவது முடியட்டுமே.

சீதனக் கொடுமையெல்லாம்
சீர்வரிசையாய் ஆனதே
போய்ப் பெருமைக்கு மட்டும்
இவ்வழியில் பெரியோர்களே.

விரும்பிக் கொடுத்த
காலம் போம்
திருடித் தின்னும் காலமே
இக்கால சீர்வரிசை.

கடல்வாழ் காகித ஓடம்

கரை தெரியா
கடற் பயணம்
கறுக்கும் வெயிலோடு
காய்ந்த முகம்
கருத்த மேனி.

நடுநிசிப் பயணம்
நனைந்த வியர்வையோடு
நடுக் கடலில்
நாதியே இல்லா
நச்சப் பயணம்.

நீருழவன்
நீச்சல் போடுவது
நித்தமும்
நிம்மதியற்ற
நிர்க்கதியான வாழ்வோடுதான்.

ஊண் இல்லை
உப்போடு மட்டும்
ஊரும் வீடும்
கருவாட்டு வாசனையில்.

ஒதுக்குப்புற குடிசை
ஒற்றையடிப் பாதை
ஒலையோடும்
பெண்களின் ஒலக்குரலோடும்
ஒவ்வொன்றாய் விடியும் பொழுதுகள்.

இருளில் தொடங்கும் பயணம்
முடிவில் விடிவில்லை
முட்டுக் கட்டையாய்
முதலாளிகள்.

வலையோடு போராடி
விலையோடு திண்டாடி
விற்றும் வீதியில்
ஆட்சியாளரால் வாழ்க்கை
தினமும் மீள் சுழற்சிதான்.

முடிவிலே
நீரிலேயே
அமிழ்ந்துப் போகும்
காகித ஓடமாகவே
மீனவன் மிதக்கிறான்.

புக்க மறந்த புக்கள்

பூந்தோட்டங்களில் எல்லாம்
பூப்படையாத புக்கள் என
பூமித்தாய் மட்டும்
புலம்பிய கோலத்தில் நிற்கிறாள்.

செவ்வாய் பூத்த மலர்களெல்லாம்
செல்லமாய் உதித்தது தோப்பினிலே
செவ்விகள் கண்ட பெரியோர்கள்
சீதனத்தோடு கைமாற்றி விட்டனரே.

மனங்கமழச் செய்யட்டும் என
மணப்பெண்ணாய் வடித்திங்கு
மாற்றான் கரம் பிடித்து
மாலைட் குடி அனுப்பினரே.

மொட்டவிழாத புக்களுக்கு
முந்தானைகள் அணிவித்து
மூன்றாம் உறவொன்றில்
மூழ்கடிக்கச் செய்தீரே.

கனியான புக்களெல்லாம்
கற்போடு கலந்தப் பின்பும்
கன்றுகளை காணாமலேயே
கனவோடு வாடிப் போகிறதே.

விஞ்ஞான விளக்கம் கேட்டு
விம்மிதான் அழுத பொழுதும்
விமுதுகளை தொலைத்து விட்டு
வேரோடு நிற்கிறதே.

என் உயிர் தங்கை

சரைந்து மாதங்கள்
ஒரு வயிற்றில்
நானும் நீயும்
தனித்தனியாய் பிறந்தோமே...
இரண்டு வயதில்
நான் கண்ட
குட்டி பொம்மை நீதானே.

ஒரு மார்பில்
பால் அருந்தி
ஒடிப் பிடித்து விளையாடி
ஊழைப் பேச்சில்
கதை சொல்லி
ஒரு தட்டில் சாப்பிட்ட
சொந்தங்கள் நாம் தானே.

வரமாய் பிறந்த
 என் ஒரு தங்கை நீ
 பிஞ்ச பருவத்தில்
 நாமிருவர் போட்ட
 செல்லச் சண்டைகளை
 இப்போது நினைத்தாலும்
 பாசமழை பொழிகிறதே.

அன்புச் சகோதரன்
 பார்த்து விட்டு
 பாசமலர் கதைகேட்டு
 கண்ணீர் மல்கிய
 பொழுதெல்லாம்
 எம் சகோதர பந்தங்கள்
 கயிறாய் இறுக்கம் ஆனதே.

கடிகார ஓட்டத்தில்
 காலங்கள் பல பிறந்தும்
 விட்டுப் பிரியாத
 இரத்த உடன் பிறப்பு
 நாமிருவர் அல்லவோ
 என் உயிர் தங்கை நீதானே.

நாகரீகம் உட்புகுந்த மானிடம்

இறந்த இயற்கையின் கல்லறையில்
இன்று பிறக்கிறது நாகரீகம்
இனிமை தெரியாத மானிடம்
இதை நாகரீகம் என்கிறது.

வர்ணக் கோடுகள் வரைந்த
வாசனை மிகுந்த மனிதம்
வஞ்சனை செய்கிறது இன்றே
வையகம் போற்றும் நாகரீகமாம்.

உணர்வுக்குள் கிருமிகள் ஊடுருவி
உடைகளை துடைத்துப் போகிறது
உடல்கள் புலம்பிக் கொள்கிறது
உண்மை நாகரீகம் இதுதானாம்.

கற்புகள் நிறைந்த காலம்
கற்காலம் எனச் சொல்லி
கழிவுகளை வாரி வீசி
கர்வம் கொள்கிறது நாகரீகம்.

சுகங்களை சுத்தமாக காணோம்
குனியமாய் ஆனது உலகே
சுதந்திரத்தை தொலைத்த மானிடம்
குதாடுகிறது நாகரீகப் போர்வையில்.

நாகரீகம் உட்புகுந்த மானிடம்
நன்மையை மறந்து விட்டு
நடுத் தெருவில் ஆடும் ஆட்டம்
நமக்கெல்லாம் ஆகுமா நாகரீகம்?

புறப்படு புதுமைப்பெண்ணே!

பூவுலகில் பூச்சுடும் பெண்கள்
பொகங்கும் காலத்தின் முடிவுகள்
அரும்புதல் வேண்டி
தூவுங்கள் வீர விதைகளை.

உறங்கிக் கிடந்த
மிடுக்கு நெஞ்சம் போதும்
எழுந்து தயாராகி விடு
நெம்புகோல் உன் கரத்தில்.

சாதிகள் அடக்கிய
சாத்திரக் கதை சொன்ன
வாழ்வு இனியும் வேண்டாம்
சரித்திரம் செய்ய புறப்படு.

சுவர்களுக்குள் அழுதது போதும்
கொடுமைகளைத் தாங்காதே
கொதித்து நீ எழுந்து
விரும்பிய பாதையில் நட.

சரிபாதி உரிமைகள்
சகலதும் உனக்குண்டு
கல்வியை கற்றுக் கொள்
காகிதத்தை உன் ஆயுதமாக்கு.

செல்வமும் சொந்தமாகும்
தலைமையும் தனதாகும்
திறமைகள் உண்டெனில்
ஊமைக் குணம் தேவையில்லை.

புறப்படு புதுமைப்பெண்ணே
வாழும் வரை
எதிலும் வீழ்ந்து விடாதே
இறை வழியையும் மறந்து விடாதே.

வடுக்கள்

ஆழ வடுக்கள் இங்கே
இன்னமும் ஆறுவில்லை
மறக்க முடியாது
குழுமம் வேதனைகள்.

முகத் திரரகளில்
கண்ணிரின் பயணம்
ஓயாத அருவிகளாய்
நித்தமும் அடையாளங்கள்.

மகளிர் பல பேர்
கணவர்களை இழந்து விட்டு
வெள்ளைச் சேலை அணிந்த
விதவைகளின் வடுக்கள்.

இறுதிச் சடங்கு செய்து
கொள்ளி வைக்கப் பெற்றெடுத்த
மகனைத் தொலைத்து துடிக்கும்
பெற்றவரின் கதறல்கள்

நொண்டி நடந்து வரும்
அரைக் காலோடும்
முழங்கை மட்டும் மீதியிருக்கும்
உடல்களின் ஏக்கங்கள்.

இடிந்து போன கட்டிடங்கள்
மட்டும் மீண்டும் மலர்ந்திருக்கின்றன
குதறப்பட்ட துயரங்கள்
செப்பனிடப்படாமலே இருக்கின்றன.

கடல் சொறிந்த வடுக்கலெல்லாம்
ஆற்றப்பட்ட நாட்டினிலே
உயிர் சுமந்த வடுக்கள் மட்டும்
இன்றும் காயங்களாகவே.

பல தசாப்த அலைகள்
விட்டுச் சென்ற படிமங்கள்
உணர்வோடு புகுந்திங்கு
வடுக்களாகவே வளர்கிறதே.

உண்மை நட்பு

இரத்தச் சொந்தமில்லை
இருதய நேசம் மட்டும்
சன்றவர்கள் வேறு தான்
இருந்தும் நெருங்கிய பிணைப்பு.

பாசங்கள் பந்தங்களுக்குள் அல்ல
அதையும் கடந்த உறவுகள்
நட்போடு கலந்த பாதை
பயணிக்கிறது உண்மை உள்ளங்கள்.

பாலினம் தடையில்லை
உணர்வுகள் ஒன்றானால்
தோழன் துணை நிற்பான்
தோழியும் ஆறுதல் சொல்வாள்.

ஆகாயக் காற்று போல
வேலியின்றி சுற்றித் திரிவோம்
காசு இல்லையாயினும்
பகிர்ந்து பட்டமாய் பறப்போம்.

பிரிந்து காத்திருந்தால்
 காணாமல் துடிப்போம்
 சோம்பல் நிறையப் பெற்று
 காய்ச்சல் போல் சுருண்டுகொள்வோம்.

இன்பழும் துன்பழும்
 எங்கிருந்து வந்தாலும்
 சேர்ந்தே எதிர்கொள்ளுவோம்
 சுகமாய் எதையும் நினைப்போம்.

கண்ணீர் கண்டு அழுவோம்
 புன்னகை கண்டு மகிழ்வோம்
 அர்த்தம் பிறகு தேடுவோம்
 நட்புக்காய் சேர்ந்திருப்போம்.

உயிரோடு பழகும்
 உண்மை நட்பிற்காய்
 வஞ்சகம் துடைத்தெறிவோம்
 மானிடராய் வாழ்ந்து சாவோம்.

காணாமல் போன கனவுகள்

காலமெல்லாம்
காணாமல் போய்
கனவுகள் கூட
கஞ்சத்தனம் காட்டுகின்றன.

ஒருபிடி சோறு கூட
ஒருத்தரும் தருவதில்லை
ஏவ்வாமை என்பதாலோ
ஒட்டிக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள்.

நானென்ன செய்வது
நாற்றமாய் இருப்பதற்கு
நறுமணம் பூச
நல்லவர்கள் இல்லையே.

வேதாந்தமும் சித்தாந்தமும்
வெளியே மட்டும் தானா
குவிந்திருப்பவை வெறும் குப்பைகளா?
அகதியாய் அடிப்பட்டு வந்த
ஏழைச் சிறுமியை
ஏன் என்று கேட்க யாருமில்லையா?

என் ஊரில் நான்
அரசி தான்
ஆயிரம் கணவுகள் சுமந்த
தேவதை நான்.

திசை தெரியாத
திக்கொன்றில் சிக்கி
தத்தளிக்கும்
மீன் குஞ்சு தான் நான்.

கடல் கடந்து
கரையொதுங்கியதால்
காவிக்கொள்ள மறுக்கிறதே
கணவுகளின் நினைவுகள்.

சிறுகுகள் இருந்தும்
பறக்க முடியாத
பேதை எனக்கு
கணவுகள் கூட இல்லையா.

காணாமல் போய்விட்டு
கணவுகளை தொலைத்துவிட்டு
கரை தெரியாமல்
காத்து நிற்கிறேன் நான்.

யாருக்கும்
என் குரல் கேட்கவில்லையா
இந்த ஏழைச் சிறுமியை
கண்டு பிடித்து தாருங்களேன்.

பெளர்ணமி நிலவில் ஒரு நாள்...

பெளர்ணமி நிலவில் ஒரு நாள்
 பனித்துளிகளைத் தூவி
 கொஞ்சம் குளிர் காட்டி
 குடிசை போல்
 ஒரு குடிமணை செய்து
 சிட்டுக்குருவிகளாய் நாம்
 கீச்சிட்டு வாழ வேண்டும்.

உன் முகத்தையும்
 பெளர்ணமி நிலவையும்
 ஓப்பிட்டுப் பார்த்து
 முதலிடம்
 உனக்கு வழங்க வேண்டும்.

அந்த ஒரு நாள்
 மதியை மறைத்துவிடும் வேளைதனில்
 உலகே உன் வெளிச்சத்தில்
 கனவுகள் காண வேண்டும்.

காதல் குமிழிகள்
 என்னுள் பிறப்பெடுத்து
 மயங்கிப் போனேன்
 என் பூரண நிலவே
 உன்னைப் பார்த்த உடனே
 பெளர்ணமி வரையும்
 கவிஞரானேன் நான்.

உன் கரம் பிடிக்கும்
 அன்றைய போழுதில்
 நாம் வாழ்வோம்
 பெளர்ணமி நிலவில்
 என் காதலியே.

மனநலம் சிறக்குமானால்

கிறுக்கப்படாத ஏடுகளாய்
உள்ளத்தில் வெள்ளை நிறைந்த
அமைதிப் பூக்களுக்கு ஏன்
கம்பிகள் இட்ட சிறைச்சாலை.

சிந்தனைகளால் பழுதாகாத
கசடு இல்லா மனம்
பிறகு எதற்கு கரங்களையும்
கால்களையும் கட்டுகிறீர்கள்.

குழந்தைக் குணம் அவர்கள்
சிரிப்பார்கள் அழுவார்கள்
குற்றங்கள் ஒன்றுமில்லை
பிறருக்கு பிரச்சினையுமில்லை.

சிறகுகளை வெட்டிவிட்டு
சொன்னுக்குள்ளே அடைக்காதீர்கள்
சுதந்திரப் பறவைகளாய்
அவர்களை பறக்கவிடுங்கள்.

குது இல்லா மனநலம்
சுவனம் போன்ற நெஞ்சம்
புனிதமாக வாழ்வதற்கு
இறைவன் கொடுத்த வரம்தானோ.

ஓரக் கண்ணால் பார்த்தே
ஒதுக்கி வைக்க வேண்டாமே
மன நலம் சிறந்தாலென்ன
மானிடர் வம்சம் தானே.

கருணை இதயம் அவர்களுக்கு
பூச்சுக்களோடும் புன்னகைப்பார்கள்
தீங்கு செய்யா உயிர்களை
தனிமையில் விட்டு விடாதீர்கள்.

யோசனை பலதாகி
நாமும் வாழ்ந்தே சாகிழோம்
இதனுள் அவர்கள்
என்றென்றும் பாக்கியச்சாலிகளே.

நிதியும் நீதியும்

தீப்பந்தங்கள் ஏந்தி
உலகெல்லாம் திரிந்தும்
இருட்டறை சமுகத்தில்
நீதிதேவதையைக் காணவில்லை.

நீதி விலைபோய்
நிதியின் வலையில் சிக்கி
தத்தளித்து சாகும்
மீன் ஆகிற்று வாழ்க்கை.

அந்தியின் யுகங்கள்
அழிந்த சாயலில்லை
தினமும் பிறக்கிறது
நிதியின் பெற்றெடுப்பால்.

கொலையின் கொடுமைகள்
தடயங்களே இன்றி
மறைக்கப்படும் சோகங்கள்
நிதியால் நீதி சாகிறது.

நீதி மன்றங்களும்
காவற் துறைகளும்
நிதியால் முடப்பட்டுள்ளன
நீதியின் அதிகாரிகளும் அங்கே.

இலஞ்சம் மலர்கிறது
ஊழல் மறைகிறது
உண்மை புதைக்கப்படுகிறது
அழிவுகள் தான் இனி.

நம்பவும் முடியாது
நீதியும் வேண்டும்
நிதியில்லாது பாவம்
ஏழை மனிதங்கள்.

நிதி தான் நீதியா
இது தான் நியதியா
ஏன் இந்த மோகம்
எப்போது வரும் விடிவு.

தோட்டக் தொழிலாளிகள்

பச்சைசத் தோட்டமெனும்
குறிஞ்சியும் முல்லையும் குழந்த
தனித்துவ அடையாளம்
தங்குமிடம் சேதாரம்.

முழுமரம் அரித்த
கவ்வாத்தின் பரிமாணம்
வாழ்நாள் ஏமாறும்
நிறுவனச் சூதாட்டம்.

கட்டைக் காற்சட்டை
வெள்ளையனின் அடிமட்டம்
போன பின்னும் போகவில்லை
வித்தின் நடமாட்டம்.

நிறை சொல்லும் கொழுந்து
ஒரு நாள் பேரு
வெட்டி விடும் உழைப்பில்
வீழ்ந்து போகுது கனவு.

மிருகத்தின் சீற்றங்கள்
மீஞும் மட்டும் ஓட்டங்கள்
உணர்வுகள் சாகும் வரை
போராடும் உள்ளங்கள்.

மனம் வீசும் தேயிலையே
நாட்டின் நந்தவன வருமானம்
மனம் மகிழ் மாற வேண்டும்
தோட்டத் தொழிலாளிகள் வாழ்வே.

பெண்ணினக் கொடுமை

அந்த இடுகாட்டில்
 ஊளையிடும் சப்தங்கள்
 அழகு கன்னிகள் பலர்
 ஆவியாய் சுற்றுகிறார்கள்
 கொடுருக் காழுகர்களை
 அங்கு மட்டும் காணவில்லையாம்.

வடக்குப் பக்க
 சவக்குழியில் இருந்து
 சீருடை ஆவியொருத்தி
 மண்ணாய்ப் போன
 கனவுகளோடு
 தேம்பித் தேம்பி அழகிறாள்
 பாவம் அந்த உயிர்.

இது என்ன
 கிழக்குப் பக்கம்
 முட்களே இல்லா
 சதைத்துண்டுகள் மட்டும்
 போர்த்திய சிட்டுக்குருவியொன்று
 ஒ குழந்தையின் அழகை
 பாவம் அந்த ஜீவன்.

இங்கு யார்
வேற்றுமொழிக் குரலொன்று
தெற்கு பக்கமா அது
உடம்பெல்லாம் கீறல்கள்
ஆசையென்ற மாயைக்குள்
அவன் போய் புகுந்ததற்கு
இவள் என்ன செய்வாள்.

ஏராளமான கதறல்கள்
புதைகுழியின் உள்ளே
மேற்குப் பக்கத்திலும்
மீசைகளின் அக்கிரமம்
கொடுரை கற்புச் சூறையாடல்கள்
வயதென்று பாராத கேவலம்
முதாட்டியின் வயிற்றெரிச்சல்.

வாழச் சொல்லும்
சுதந்திர நாட்டின் குனியத்தில்
தாயொரு பக்கம்
மகளொரு பக்கம்
சகோதரி ஒரு பக்கம்
விசக்கிருமிகளின் நஶ்சக்கு
சிக்குண்டே மடிகிறார்கள்.

கொடுமையின் உக்கிரமம்
வதைப்பட்ட பெண்களே
சவக்குழியில் புதிது புதிதாய்
வரவேற்கப் படுகிறார்கள்
மாமிசக் கொடுமைகளை
தடுத்து எதிர் நிற்க
தூக்குதன்டனையை வரச்சொல்லுங்களே.

தூண்டிலில் சிக்காத மீன்கள் நாங்கள்

ஆழமாய் வீசப்படாத தூண்டிலில்
 ஆழத்தில் மறைந்திருக்கும் மீன்கள்
 அவ்வளவு சீக்கிரம் சிக்காது
 மேலிருக்கும் மேலைத்தேய
 மீனவர்கள் நீங்கள்
 எங்களின் ஆழத்தை
 உங்களின் தூண்டிலில்
 எப்போதுமே அடைய முடியாது.

நீங்கள் மயக்க மருந்திட்டு
 மறுபக்கத்தில் உணவுகளை
 தூண்டிலின் கொக்கியில் குத்தி
 எம் சகோதர மீன்களின்
 கனிய இறைச்சிக்காய்
 சாகடித்த செய்தியெல்லாம்
 உலகக் கடலே
 அறிந்து தான் வைத்திருக்கிறது.

இது எங்களின் முடியாத காலம்
 வெளியில் வந்தால்
 உங்களின் தூண்டில்
 வீரமாய் இல்லாது
 பொய் நாடகமாடி
 எங்களையும் கொன்று விடும்.

நாங்கள் காத்திருக்கிறோம்
 சனாமி வரப் போகிறது
 நீங்கள் இந்தக் கடலில்
 அழியப் போகிற்கள்
 அப்போது தூண்டிலில்
 சிக்காத மீன்கள் நாங்கள்
 உங்களையே வேட்டையாடுவோம்.

ஆன்மா தூய்மை பெற்டும்

உடலின் பாகங்கள் ஓவ்வொன்றாய் அன்று
ஓய்வெடுக்க ஆரம்பித்து அழுதன்.

விழி திறந்து ஆகாயத்தில் மேலே
மெல்லமாய் நகர்கிறது உயிர்...

பிணம் என்றே வார்த்தை பல
சொந்தங்கள் சடங்குகள் அன்று...

தூக்கிச் சென்று குழியில் தனியே
வைத்து விட்ட பிறகு...

கடும் இருட்டு பயம் ஜயோ
கதறும் சத்தம் நமதே...

வானவர் இருவர் வந்து அங்கே
தட்டி எழுப்பி கேள்விகள்...

வாழ்ந்து கெட்ட காலம் பற்றியும்
வயது போன நேரங்களும்...

நன்மை தீமை துப்பறிந்து செய்தது
அனுவும் விடாது விசாரணையில்...

கலப்படம் செய்யா தராகு கூலி
நிச்சயம் சத்தியம் கிடைக்கும்...

உலகம் ஒரு பர்ட்சை
நாம் புரிந்து வாழ்ந்தால் வெற்றியே...

சுவனம் நரகம் உறுதி மனிதா
ஆன்மா தூய்மை பெற்டும்...

வட்டியில்லாக் கடன்

சாட்சியில்லாமல்
தகனமொன்று இங்கே
மெல்லமாய் சட்டைப் பையை
தொற்றிக் கொள்கிறது.

வட்டியில்லாக் கடனெனும்
வைரசொன்று
உள்ளத்தில் நிம்மதி வேடம் தரித்து
மெதுவாக அழிக்கப் போகிறது.

நட்ட நடுச் சந்திகளில்
கடைத் தெருக்களில்
ஈக்கூட்டம் போல்
ஆனும் பெண்ணுமாய்
வறுமை சாயவில்
காச பைத்தியம் பிடிக்க
வட்டி நோயால்
கடனிலே விழுந்து சாகிறது
இன்றைய உலகு.

பொய் மாயமொன்று மனிதா
ஓடாதே அதன் பின்னால்
வட்டியில்லாக் கடனெனும் வாசனை
என்றுமே அசுத்தம் தான்
மாய குழ்ச்சிகள் உண்டு இதிலே.

கவிகளில் மட்டுமல்ல
மனிதக் கரங்களிலும்
உலா வந்து
கடனிலே மடிந்து போகும்
மனிதக் கூட்டங்களை
சிந்தித்து பாருங்கள்.

மீளாத மியன்மார்ப் படகுகள்

கடலிலேயே இல்லையாம்
காணாமல் போனோரின்
கழுதங்கள்...

நிராசையான பயணங்கள்
நிம்மதி கலைந்து
நிர்க்கதியாய் போயின்...

உரிமை மீறல்கள்
தொலைந்து போன
வாக்காளர் அடையாளங்கள்...

உயிர் நேசம்
ஊசலாடும் படகில்
உதிர்ந்து போனது...

மியன்மார் வரலாறு
மீளாத உடைமைகள்
மீண்டும் பிறக்காது...

எத்தனை எத்தனை
சோகங்கள் உள்ளே
பார்க்கையிலே வலிக்கிறது...

ஊடகங்கள் ஏனோ
இதை மட்டும்
காட்சிப்படுத்த மறுக்கின்றன...

தேடலில் போகும் பயணம்
நடுக் கடலிலேயே
நின்று விடுகிறது...

மோசத்தின் உச்சம்
மோட்சமே இல்லா
கடலின் பயணம்...

தேடிப் போகும் வாழ்வு
கரை தெரியாமலேயே
மீளாமல் போகின்றன படகுகள்...

வீரம் விழங்க மன்

ஒட்டு மொத்த சனமெல்லாம்
கூடி நின்னு பாக்குற
வீர வாசம் வீசும்
எங்க ஊரு மண்ணிது.

போட்டியினு வந்துட்டா
பேரு போன தாத்தாவும்
பிஞ்சு புள்ள பேரனும்
நெஞ்சு நிமித்தி வரும்
வீரம் நெறஞ்சு மண்ணிது.

சிலம்பாட்டம் சீறிப்பாயும்
சொந்தக்கார மச்சான் கூட
அக்காளைக் கூட்டிக்கிட்டு
பத்தடி தள்ளி நின்னு
பயத்தோட தின்னை மேல
ஏறி பாக்குற
அனல் பறக்கும் மண்ணிது.

காள மாடு கெடாவெல்லாம்
 முட்டியிட்டு கும்பிடும்
 அடக்காமலே அடங்கிப்போகும்
 எங்க ஊரு வீரனுங்க
 பார்வ பட்டா போதும் இதுக்கு.

நேருக்கு நேரா நின்னு
 ஆயுதம் தூக்காம
 முதுகுல குத்தாம
 முந்தானி அணிஞ்சவள
 மட்டும் விட்டுட்டு
 மீசையோட மல்லுக்கட்டி
 வாகைய வாங்குவாங்க
 எங்க ஊரு ஆம்பளைங்க.

கிராமமுனு
 சொன்னா போதும்
 இடி கூட முழங்காது
 பாசக்கார மண்ணிது
 வேசமுனு வந்தா மட்டும்
 விரோதியா ஆக்கிடும்.

வீரத்து வேறு வேணுமுனா
 இஞ்ஞால வாங்க
 செத்ததெல்லாம் சும்மா இல்ல
 இப்பையும் பேரிருக்கு
 வீரத்தால மட்டும் தானு.

தூங்காத இரவுகள்

துகள்கள் போல் உன் நினைவுகள்
 என் இதயச் சுவரில்
 காதல் காற்றோடு உலா வந்து
 மொத்தமாய் படிந்து விட்டதடி..

பகலிலும் மெய் மறந்தேன்
 உன் ஈட்டிப் பார்வையில் தடைப்பட்டு
 இரவான போதும் இன்னமும் குத்துதடி
 தூக்கத்தை எத்துதடி..

உறக்கத்தின் தலையணை இரவுகள்
 எனக்கு மட்டும்
 கண் திறந்த கனவுகள் போல்
 மாயமாய் மறைகையில்
 மந்திரமாய் நீ மட்டும் தானடி..

உதிரமும் உணர்வுகளும்
 உன் நிழலுக்காக தவம் செய்கிறது
 இன்றும் அலைகள்
 உறங்காமல் மோதுதடி..

தினம் உன்னைப் பார்க்க
 விடியலின் கீற்றுக்காய்
 நீ வெளியில் வரும் வரை
 தூங்காமல் ஏக்கத்தில் தொலைகிறது
 என் ஒவ்வொர் இரவும்.

இடு...மின்னல்...பிழை

வயிறு வெடித்து போனதா- வானமே
கண்ணர் சிந்த மாட்டாயோ.

சூட்டமாய் திரிந்து பயனென்ன - மேகங்களே
கொஞ்சமாய் இறங்கி வாருங்கள்.

மௌனம் வேண்டாம் இங்கே - இடியே
விரதத்தை விட்டுவிடு எம் பசிக்காய்.

உறவுகள் நாங்கள் அழுகின்றோம் - மின்னலே
பார்த்தும் பார்க்காமல் போகாதே.

பயிர் நட நீயில்லை - நீரே
பசி போக்க இங்கு யாருமில்லை.

வையகம் மறந்து போனாயோ - இறைவா
உயிர் மெல்லமாய் கசிகிறதே.

இன்னும் ஏன் கோபம் - மழையே
தோழமைகளைக் கூட்டி வாருங்கள்.

கண்கள் காத்து நிற்கின்றன - அருளே
இடி மின்னல் வழிமாறி பிழையானதோ.

உழவனின் உழுத மனம்

ஓன்றுமில்லா நிலத்தை கிழித்து
உமிழ் நீர் காய்ந்து போயும்
வியர்வை ஓயும் மட்டும்
நிலத்தோடு போராடுகிறான் உழவன்.

பட்டினத்து மனிதன் அறியான்
கிராமத்து உழவன் கதையை
அறுவடை காலத்து மழையில்
உழவனின் மனதிலும் வெள்ளம் தான்.

சாப்பிடும் நேரத்திலும் கூட
அடித்தளம் யாரும் அறிவதில்லை
உரியதோர் கலியில்லாது
என்றும் உழவனின் திண்டாட்டமே.

கலப்பை மாட்டோடு சேர்ந்து
கால் கிழித்தும் இரத்தம் பார்த்தும்
வெந்து வெயிலில் கருவாடாகி
அவன் மனம் நொந்து போகிறது.

தாங்காத் துயரம் தாங்கி
எதிர்ப்பார்ப்புக்கள் வீணாகியும்
முள்தச்ச நெஞ்சம் கமந்து
தினமும் ஒடுக்கிறான் விவசாயி.

உழவன் மனம் ஓய்ந்துவிட்டால்
உண்பதற்கு சோறின்றி
நாற்றோடு சேற்றில் இறங்குவதே
மனிதனின் விதி ஆகிவிடும்.

நெடுந்தூரப் பயணம்

மனிதா எது நெடுந்தூரப் பயணம்
எதுவுமே இங்கு நெடுந் தூரமில்லை
சுவடுகள் பதித்தது மட்டுமே உண்மை
கண்ணுக்குத் தெரியாது நெடுந்தூர எல்லை.

இதயத் துடிப்போசைக்கு எப்படி இது
சாத்தியமாய் சாகா வரம் கிடைக்கும்
வாழ்ந்து கெட்ட காலங்களின் பாதையில்
எதிர்கால நெடுந்தூரம் கிடைக்குமா என்ன.

வாழ்வு என்றும் குறுந்தூரம் தான்
இவ்வுலக வாழ்க்கை மட்டுமென்றாலே அது
விழியோடு வெளியாகும் உயிரின் நுனியின்
பின்னால் இருக்கிறது நெடுந்தூரப் பயணமொன்று.

முதுமை பாதையின் முற்றுப்புள்ளி அல்ல
இளமையிலும் கூட மரணம் வருகிறதே
பயணிக்க வேண்டிய நெடுந்தூர பயணத்தில்
வாழ்வின் கேள்விகள் என்றும் உண்டு.

இனிக்கும் முடிவும் கசக்கும் முடிவும்
இறை வாக்கில் நிச்சயம் நிகழும்
அவன் சொன்ன செய்திகள் அங்கே
சகலதும் சித்திரமாய் உயிர் பெறும்.

புரிந்தோ புரியாத மொழியல்ல இது
அர்த்தம் ஆழமாய் பதிந்தே இருக்கிறது
மறைந்து போகாத பிறவியில் நாம்
நெடுந்தூர பயண இலக்குக்குத் தயாராவோம்.

செல்லாக்காசு

காலம் கனிந்து நிறம்மாற - காசு
காணாமல் போய் தான் மாறுமே.

பெறுமதி தேயும் மட்டும் - காசு
பெயர் சூழ்ந்து போற்றிப் பாடுமே.

நந்தவன வாழ்வு தேட - காசு
நல்லதொரு பூமரமாய் உயருமே.

உச்சியில் பகலவன் ஏற - காசு
உதிரத்தில் உறைந்து போனதே.

பாசம் எங்கும் மணமே - காசு
பந்தல்களில் அலங்காரம் ஆனதே.
ஏழை மானம் தெரியா - காசு
ஏன் இன்று மனம் மேளனமே.
காசு இல்லை நிரந்தரம் - காசு
கணரந்தால் நாமே செல்லாக்காசே.

புரிதல் வேண்டும் உலகே - காசு
புதிதாய் இனிக்கும் நஞ்சே.

விமுந்தாலும் விதையாகிடு

துச்சமும் அச்சமில்லா உன் இருதயங்கள்
 எனக்கும் வேண்டும் தோழா
 வீரநடை போட்டதால் நீ
 மண்ணிலே இன்றும் மணம் வீசுகிறாய்.

சிப்பாய் வேடம் தரித்து சிகரத்தில்
 நம் தேசத்தின் நாமத்தை ஓட்டினாயே
 கொஞ்சமும் சஞ்சலமில்லா வைரம் நீ
 உன்னாலே ஜூலிக்கிறதே நம் நாடு.

உச்சி தலை முதல் தொட்டு
 பாதத்தின் நகம் வரை
 உன்னோடு பயணிக்கும் உதிரத் துளிகள்
 நாட்டுக்காய் உதிர்ந்து போகவும் தயங்காதே.

இரவு பகல் எல்லாம் ஒன்றே
 காடு மேடு எல்லாம் வீடே
 மழை வெயில் எல்லாம் சுகமே
 தேசிய கீதத்தில் என்ன மந்திரமோ.

ஆயிரம் உயிர்கள் புதைந்து மண்ணாகி
 உரமாய் மட்டுமே மறைந்து போகையில்
 சுதந்திர உரிமைக்காய் போராடி நீயே
 விமுந்து விதையானாய் உள்ளத்து நினைவுகளில்.

மொட்டு மொழி

இனம் ரோஜா மொட்டு
பூக்கும் புதுவருட காலமது.

மனம் கமழ்ந்த நாற்றம்
மனதை மயக்கும் அழகு.

முட்கள் நிறைந்த செடி
சுற்றி முழுதும் அரவணைப்பு.

சிவந்த அதன் இதழ்களை
சுற்றி பல பட்டாம்பூச்சிகள்.

சதந்திர பூங்தோட்டத்தில்
பூவொன்று மலர்வது கடினமே.

வாடிப்போய் கீழே கிடந்த
இதழ்களில் சில ரேகைகள்.

கடைசி நிமிடத்தில் அது
அறிவுரை சொல்கிறது மொட்டிற்கு.

கவனமாய் விரிந்து விடு
தீக்குள் கருகிய மொட்டு நான்.

உலகம் இன்று இருட்டறையில்
இனி நீயாவது விழித்துக்கொள்.

உறங்காத நினைவுகள்

அந்த இருள் பொழுது
அவ்வப் பொழுதெல்லாம்
அலையாக வந்து
அசைக்கின்றது என்னை.

உறங்க விடாது என்னை
உண்மாக்கி
என் உதிரத்தில்
ஊறி தாண்டவம் ஆடுகிறது.

கடைக் கண்ணால்
காட்டுவித்த
கடைசிப் பார்வை
கலங்கி தான் மிதந்தது.

நம்பியது அறிந்தும்
நம்பாத நாய்கள்
நடுநிசியில்
நடுச்சந்தியில் வாரிவிட்டனர்.

சுவடுகளை விட்டுவிட்டு
சுருட்டிய மூட்டையோடு
சுகமிழந்து
சுமையோடு திரும்பியது.

பட்டினியோடு
பசியிழந்து
பலமிழந்து
பாடையிலே போனோர் பலருண்டு.

இறைவன் அவன்
இருள் நீக்கி
இன்றான பொழுதும்
இன்னமும் உறங்காத நினைவுகள் தான்.

ஆசை முத்தம் தாராயோ..!

மழலைக் குஞ்சுப் பொக்கிஷீமே
மன்னில் நீதான் வைரமம்மா..

செல்லத் தாயே நீ சிறித்தால்
செல்வம் கூட சிறிதம்மா..

நான் கொஞ்ச உன் மீது
நந்தவன முத்தம் தருகின்றாய்..

தனிமை கூட இனிக்குதம்மா
தித்திக்கும் உன் மொழி கேட்கையிலே..

கன்னத்தில் தொடங்கி உன் எச்சில்
என் முகம் முழுதும் கமழுதம்மா..

பேசாமல் ஏதோ சொல்கிறாய்
பெத்தவள் என்னோடு கதைக்கிறாய்..

அம்மா சொல்லும் தாலாட்டில்
கண் சிமிட்டி மகிழ்கின்றாய்..

சைகை நான் செய்கையில்
முத்த மழை பொழிகின்றாய்..

அம்மா என்னும் அன்பாலே
ஆசை முத்தம் தாராயோ..

கிராமத்து மைதானத்திற்கு போய்விடு

மைதானப் பந்தல்களில் மயில் தோகையான
புன்னகை அழகின் பொக்கிஷி ஞாபகங்கள்
மேனி சிலிர்க்க தென்றலோடு வந்து
உருண்டு புரண்டு விளையாடியதைச் சொல்கிறதே.

கால் தடம் பதிந்த பூமி
எனக்கு சொந்தமான அந்த புமுதிகள்
முக்கால் மணி நேரம் வாழ்ந்த
சின்னஞ்சிறு அழகிய உணர்வுகள் பல.

கிட்டி விளையாட்டில் கிளித்தட்டில் சண்டை
அரைக் காற்சட்டையில் ஆனந்த மோகம்
கசடுகள் இல்லா காலம் அது
கிட்டியில் ஒன்றான சுகங்கள் அவை.

எனக்குப் பிடித்த என் மைதானம்
எனக்குப் பிடித்த என் விளையாட்டு
காலத்தின் நினைவுக் காகிதங்களாய் இன்று
மீண்டும் படிக்க மட்டுமே சந்தர்ப்பம்.

தோழனை தோளாக்கிய அந்தக் கிட்டியே
போட்டியில் ஒன்றாகி ஒன்றாக்கிய பாதையே
மகிழ்ச்சி நிறைந்த மாலைப் போழுது
இன்று மனதோடு மட்டும் பேசுகிறது.

மகனே! உனக்குச் சொல்லும் செய்திகள்
நீ என்னை மன்னித்து விடு
இந்த கட்டிடங்கள் விளையாட்டை தராது
கிராமத்து மைதானத்திற்கு மீண்டும் போய்விடு.

தண்ணி எடுக்க போறவளே...

இடுப்பில் குடமேந்தி இதமாக போறவளே
இங்க கொஞ்சம் பாரடி பெண்ணே
தண்ணி உன் குடத்துக்காய் சலசலனு
போட்டி போட்டு வந்து குமியுமடி.

தாவணி தூக்கி குளத்தில தண்ணி
அன்னம் போல அழகா எடுக்குறயே
தண்ணி எடுக்க நீ போகையில
என் தலைகால் சுத்தி போகுதடி.

குடத்துக்குள்ள மீன்குஞ்சி நிறையுமடி
உன் முகம் நீரில் படுகையிலே
தண்ணி எடுக்க வந்து நீதான்
குளத்தை மயக்கும் மல்லிகையடி.

தண்ணி எடுக்க போறவளே
மச்சான் வேணாம் உனக்கு
நா வாறேன் என் தங்கமே
குடம் தூக்கி வீடு வாறேன்.

எல்லாமே தெரிஞ்ச உன் ஓரப்பார்வை
என்ன சொல்லுது புரியலையே
தண்ணி எடுக்க வந்த நீதான்
என்ன மூழ்கடிச்சி போட்டையேடி.

வறுமை விலகாதோ

வானத்தில் வாழும் வாரிக்களே வலிக்கிறது
வந்து வறுமையை விலக்கி விடுங்கள்
வையகத்தில் வாழ்வோரின் வரங்கள் வறட்சியே
வயிற்றின் வறுமையை விளங்காது விழிக்கிறார்கள்.

வாங்கும் வம்சத்தில் வளர்ந்து வருகிறேன்
விடிவின் வழிகள் விரைவில் வருமா
வருடும் வேதனை வறுமையால் வளர்கிறது
வீணாய் விளையும் வருத்தம் வேண்டாமே.

வட்ட வாழ்வில் வசதியே வராதோ
வெளவால் வாழ்வா வாழ்நாள் வரைக்கும்
வெந்து வெதுப்பகமாய் வாடும் வாழ்வு
வறுமை விலகாதோ வாசல் வழிவிடாதோ.

வாசனை வீசா வாழைப்பூ வாழ்க்கை
வறுமையின் வசியம் வண்டுகளையும் விடவில்லையே
விண்மீன்களே விண்ணுலகில் விபரத்தை வாசியுங்கள்
வறுமையை விரட்ட விளக்கினொளி வீசட்டுமே.

விசுவாசிகளே விரும்பியோ விரும்பாமலோ
வறுமையை விலக்குவதில் வசந்தம் வரலாம்
வையகம் வென்று வாகை வந்துசேர
வறுமையில் வாழ்வோருக்கு வாரி வழங்குங்கள்.

சங்கினுள் மூழ்கும் சமுத்திரங்கள்

நீல மேனியில் நீந்தும்
 மண்ணும் மலைகளும் சுமக்கும் உயிர்களை
 சங்கினுள் மூழ்கச் செய்ய
 சமுத்திரங்கள் எப்படி ஒத்துக் கொண்டன.

கண்ணுக்குள் கொவ முடியா
 சமுத்திரங்கள் எங்கே
 சாலைகள் முழுதும் தேடியும் காணவில்லை
 சங்கின் நாதம் தான்
 சத்தமாய் கேட்கிறது.

குளிர்மை இல்லாவிட்டால்
 கொழுந்துவிட்டெரியும் ஞாலமே
 சங்குகள் மதிப்பு தான்
 ஆனால் அதற்காய்
 சமுத்திரங்களை அதற்குள்
 மூழ்கச் செய்து
 இயற்கையை தொலைத்து விடாதீர்கள்.

சமுத்திரங்கள் ஓரு நாளேம்
கவர்களுக்குள் மறைந்துக் கொள்ளாது
நமக்காகவே விரிந்திருக்கும்
நாலா பக்கமும் காத்திருக்கும்.

மீன்களைப் போலவே நீந்தலாம்
மின்மினிப் பூச்சியாய் மினிரலாம்
சமுத்திரங்கள் இருக்கும் மட்டும்
சாகா வரம் பெறலாம்.

சங்குகளை மீன்டும்
சில்லறைகளுக்காய் சுமந்து கொண்டால்
சுகங்களாய் நினைப்பதெல்லாம்
சுமையாய் தான்
மாறிப் போகும்.

இன்னும்
சில நாட்கள் தான்
சாதனை மனிதனின் வல்லமைகள்
சமுத்திரங்களை சங்கினுள்
மொத்தமாய் மூழ்கச் செய்துவிடும்.

முடிந்தால் தவிர்த்துக் கொள்
மூழ்குவதில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்.

உயிருள்ள மரணம்

உணர்வுகள் சுமந்த உடலே அது
உயிர் இன்னும் ஓயாமல் அழுகிறது
காலம் சொல்லா வேதனை இங்கே
அடிப்பட்ட ஆயுதம் ஏந்தா ஆன்மா.

அழிவின் அடையாளம் மண்ணில்
மட்டுமில்லை
இவன் உடலிலும் ஊனமாய் தெரிகிறது
காரணம் தெரியாது கால்கள் போன்றே
இத்தனைக்கும் வன்முறை தெரியாது
அவனுக்கு.

நரபலி தேடும் இரு பக்க
அறிவில்லா கொடுர முட்கள் இவர்கள்
வருபவர் அறியாது பாதையில் வீசி
இரத்தம் பார்த்து அசிங்கம் செய்கிறார்கள்.

தூடிப்புகள் மட்டுமே சாட்சி இங்கே
உயிரை மீண்டும் ஞாபகப்படுத்துகிறது
காலம் கடந்தோடி முதுமை கைகூடியும்
விடிவில்லா வாழ்க்கை உயிருள்ள மரணமே.

போர் என்று இதைச் சொல்லி
போர்க் கொடி உயர்த்தும் தலைமையே
மீதம் இருப்பது உயிர் மட்டுமே
உணர்வுகளை நீங்களே கொன்று
தீர்த்தவர்கள்.

கடைசி முத்தம்

கசையாய் ஒரு தடவை
 உன்னை நான்
 முத்தமிட்டுக் கொள்கிறேன்
 மண் புழுவிற்கு
 உன் உடல்
 இரையாகிப் போகப் போகிறதே.

நான் தரப்போகும் முத்தத்திற்கு
 எவ்வாறு நீ
 பதில் முத்தம் தருவாய்
 உன்னை விட்டுப் பிரியமாட்டேன்
 எனக் கூறிய ராட்சசியே
 ஏன் மெளனமாக இருக்கின்றாய்?

உன் நினைவுகளை மட்டுமல்ல
 உன்னையும் சுமப்பேனடி
 என்னை நம்பிய தேவதையே
 விழிகள் திறக்க மாட்டாயோ.

என் குரல் துயில் தட்டவில்லையா
 ஏன் இன்று மட்டும் நடிக்கிறாய்
 நாம் கண்ட கனவுகளை
 நனவாக்க எழுந்துவிடு உயிரே.

உன் உறவுகளுக்கு
 நம் காதல் தெரிந்து விட்டது
 நீ எழுந்து என் கையைப் பிடி
 நேரம் ஆகின்றது
 நீ எழா விட்டால்
 நான் உன்னோடு சேர்ந்து
 உறங்கி விடுவேன்.

காதலித்த உன்னையே
 கைப்பிடித்துக் கொண்டு
 கல்லறைக்குள் நுழையவும்
 நான் தயாராகி விட்டேன்
 கறையான்களே
 அவளுக்கு பக்கத்தில் நான்
 அவளுக்கு முன்
 என்னைத் தின்றுவிடுங்களேன்.

அவசரக் கல்யாணம்

அவன் முடிச்சு இட்டு விட்டான்
உள்ளத்தின் பாரம் கழுத்தில் தொங்குகிறது
தூக்கு மேடையின் கயிறு போல்
வாழ்வே இழந்த பயமான நோயிது.

வாழ்ந்தவர் இறக்கப் போவதற்கு
என் கனவுகள் அழிக்கப்பட வேண்டுமா
அப்பா பாசமா - இல்லை
வளர்த்ததால் வந்த வேசமா.

உங்களின் மனம் குளிர்வதற்காய்
என் விழிகள் கண்ணீரை தேக்கிக் கொள்கிறது
அவசரக் கல்யாணத்தில் மறைக்கப்பட்டதே
என் ஆசைகளின் அடையாளங்கள்.

உணர்வுகள் மட்டுமே பேசுமானால்
முடியுள்ள என் வாயைத் தாண்டி
அழுகையில் மறைக்கப்பட்ட ஏக்கங்களை
கடைசி நேரத்திலாவது வெளித்தள்ளியிருக்கும்.

அகிலத்தில் அக்கினியில் அழிந்து போகும்
அவசரக் கல்யாணத்தில்
அடிப்படைப்போன பெண் இனத்தில்
நானுமோர் ஈசல் தான்.

வேர்களைத் தேடு

எங்களின் பயணம்
 விஷங்கள் காய்த்து
 விழுதுகளைப் பரப்பிய
 மோசடி மரங்கள்
 மண்ணுக்குள் புதைத்து வைத்திருக்கும்
 வேர்களைத் தேடியே.

இலைகளும் கனிகளும்
 கிளைகளும் பூக்களும்
 கண்களை மறைத்து
 தென்றல் காற்றோடு நிழல் தந்து
 ஏமாற்றி மோகத்தால்
 எல்லோரின் விழித்திரைகளையும்
 தூங்க வைக்க முடியாது.

அறிவு கற்று
 வீரம் ஊற்றி
 நேர்மை சொல்லி வளர்க்கப்பட்ட
 சத்திய மனிதங்கள் நாங்கள்.

பதவி குடிய
எந்த ஆலமரமாயினும்
வேர்களை வெளியில்
தன்னத்தான் வேண்டும்.

அந்த மரங்களைச் சுற்றி
ஆயிரம் அரசாங்க வேலிகள்
என்னதான் செய்து காத்துக் கொள்ள
முயற்சிகள் நடக்கலாம்
ஆனால் நாங்கள் விடமாட்டோம்
துளையிட்டு இறுதியில்
வேர்களை அரித்து விடுவோம்.

மீண்டும் சொல்கிறேன்
இது சத்தியம் சுமந்து
அநியாய வேர்களைத் தேடும்
சுதந்திர பயணம்.

காடும் அழகும்

விழிகளைக் குளிராக்கும்
பனியைப் போர்த்திக் கொள்ளும்
நுனிதனில் கசிந்து விழும்
மூல்லையின் அழகே பெருமிதம்.

மேட்டு நிலத்தை
மேனியாய் சுமந்து
பள்ளத்தாக்குகளிலும்
பாசியாய் படர்ந்து நிற்கும் காடுகள்.

மரங்களை
மொய்த்துக் கொள்ளும்
மலர்களை
தூக்கிக் கொஞ்சும் காடுகள்.

அருவிகளை
தன் இடை ஓடவிட்டு
அதன் வளைவுகளில்
ணங்சல் ஆடும் காடுகள்.

நாடுகள் அணிந்து கொண்ட
பொக்கிஷி வைரங்கள்
தேடிவந்த சுற்றுலாக்களின்
நிம்மதி தெய்வங்கள்.

காவியம் படைக்கவும்
கவிதை எழுதவும்
பூத்துக் குலுங்கும்
காடுகள்.

இயற்கையின்
இனிமைகளுக்கு
இதழ் சூடும் காடுகள்
அகிம்சையின் வரங்களே.

கவிஞர்

கவியை பிரசவிக்கும்
தாய் தான் கவிஞர்
கவியை காதலிக்கும்
காதலனும் கவிஞரனே
தனிமையில்
இனிமை காண்பவனும் கவிஞரனே
நூலத்தை ஒருசொட்டு மையால்
சித்திரம் தீட்டுபவனும் கவிஞரனே.

கவிதையால் யுத்தம் செய்வான்
காலச்சவடுகளை எல்லாம்
கைப்பிடி மன்னைப் போல்
தூவி விடுவான் கவிஞர்.

இயற்கையை செயற்கையென்பான்
செயற்கையை இயற்கையென்பான்
மலர்களைப் பேச வைப்பான்
மரங்களை நகர வைப்பான்
நதியின் திசைகளுக்கும்
வழி சொல்லிக்கொடுப்பான் கவிஞர்.

சாகாமலேயே மரணத்தை முத்தமிடுவான்
 சவக்குழியையும் தொட்டு வருவான்
 பெண்ணை பொம்மையாக்கி
 ஊழையைப் பேச வைப்பான்
 அதன் இனிமையில்
 விண்ணையும் தொட்டு வருவான் கவிஞர்.

முடியா யுத்தத்தை முடிவு செய்வான்
 வினையின் வெளிச்சங்களை
 காலக் கண்ணாடியிலேயே
 படர விடுவான் கவிஞர்.

அன்பைச் சொல்லி அழைவைப்பான்
 அனைத்தும் இறைவன் செயலென்பான்
 பறவைகளை எல்லாம்
 தூது விடுவான்
 காலங்களுக்கெல்லாம் கதை சொல்வான்.

எல்லையற்ற கனவுக்குள்
 ஜென்மங்கள் பலவெடுப்பான்
 இதமான மொழி தந்து
 கண்முன் சிலிர்க்க வைப்பான்.

கவிஞரின் கற்பனையை
 இலக்கணம் கற்பிக்க முடியாது
 இதுதான் அதுவென்றாலும்
 அது கவி தான்
 கற்பனை தான்

ஓரிரவில் ஏழைகளாய்...

ஏன் இந்த கோபம்
அழகின் மெளனராகம்
விஸ்வரூபம் எடுத்தது எவ்வாறு
எத்தனை அழிவுகள்...

இரத்தினமாக மிளிர்ந்த தேசம்
சற்றுலாவின் விரிந்த நிலம்
சுகமான சூழல் பரப்பு
மாறிப் போனது அன்று...

மாளிகை கொண்ட மனிதன்
மகிழ்ச்சி நிறைந்த உள்ளம்
மொத்தமாக எல்லாம் அழிந்து
தெருவில் நின்ற காட்சிகள்...

உடைமை இழந்த ஏழைகள்
உயிர் இழந்த ஏழைகள்
அழுகை கவலையோடு மட்டும்
அந்த நாள் உதயமானது...

இன்னும் வடுக்கள் பல
சொத்துக்கள் மீண்ட பொழுதும்
உறவுகள் வரவேயில்லை
விட்டுப் பிரித்தது இறப்புக்கள்...

அது டிசம்பர் இருபத்திநான்கு
சுனாமி சூழ்ந்த காலம்
ஓரிரவில் ஏழைகளாய் மாறியது
இன்னமும் ஞாபகமாய் இருக்கிறது.

(ஜீவந்தி சஞ்சிகையின் 101 வது கிடைக்கிற கவிதை)

பெண்ணியச் சுரண்டல்

பேர்ச்சம் பழத்தின் கடைசிக் கீற்றும்
சுரண்டலின் சுகமான தேனீக்களால்
உறிஞ்சல் செய்து
துடைத்துப் போகும் வலிகள்
அங்க அடையாளங்கள் போல்
பூமியின் முதுகில்
காயங்களாய் காய்ந்திருக்கிறது...

கனியாத பிஞ்சம் காயும்
காக்கைகளால் கொத்தப்பட்டு
உயிர் இழந்த ஜடங்களாய்
உணர்வற்று பூமியில் வாழாமல்
புதைந்துப் போகும்
காலத்தின் வருத்தங்கள்...

பெண்களின் மானச் சுரண்டலுக்கு
முற்றுப்புள்ளி எப்படி எப்போது?

(அமூதசுரவி குழந்தின் 3 ஆம் ஆண்டு விழாவில்
வெளியிடப்பட்ட புத்தகம் - 2 கில்
கிடம்பெற்ற கவிதை)

துணிவே துணை

புதிதாய் பிறந்த சிகவே
அலறும் உன் கூவலை நிறுத்து
உன் செவிகளில் மொழிகிறேன்
துணிவே துணையென்று.

சூடி நிற்பவர்கள்
பாதியிலேயே ஓடிவிடுவார்கள்
நீ மட்டும் தான் உனக்கு
நம்பிவிடாதே நயவஞ்சகர்களை.

அறுபட்ட கயிற்றில் தான்
தொட்டில் அசைக்கிறார்கள்
தூங்குவது போல் தூங்கி
விழித்துக் கொள் நேரத்தில்.

இருட்டிய பொழுதுகளில்
நிழல் கூட விகாரமாகும்
நிதர்சனம் புரிந்து கொள்
துணிவாய் காலடி வை.

அழியும் செல்வமும்
உன்னை அடக்கிவிட முடியாது
வீதியில் கிடப்பவை போல்
ஒரு புறம் தள்ளிவிடு துணிவாய்.

பொம்மைகள் எல்லாம் உன்னை
ஆட்டுவிக்க முடியாது
அனைவரும் உன் விழுதுகள்
துணிவாய் நீ வளர்த்துக் கொள்.

தனியாய் பிறந்தவனே
துணிவே துணையெனும் நாமத்தை
மந்திரமாய் அனுதினமும்
மொழிந்து கொள்.

(அன்னை தாய்மாடு குழுமத்தின் 1 வது ஆண்டு விழா
மற்றில் கிடம்பயற்ற கவிதை)

சதுரங்க வேட்டை

மீன்களை சிறைப்பிடித்து சமையல் செய்ய
தூண்டிலில் குத்தப்படும் அழகிய புழுக்கள்
உணவாசை தூண்ட நீந்தி வந்து
கொக்கியில் மாட்டி இரையாகிப் போகிறதே...

பசியாசை மெது மெதுவாய் மிதக்க
துடுப்பிட்டு நீரை கிளறி விடும்
மாயக்கார மீனவர்கள் பல பேர்
நடுக்கடலில் நாசகாரியம் செய்யும் விழிப்பிலே...

இதுவும் ஓர் புதிய விதி
கண்டுபிடிப்பு கருவிகள் பேசும் இயந்திரங்கள்
உணர்ச்சிகள் அற்ற பணப் பாசிகள்
ஒட்டிக் கொண்டு அழுக்காக நினைக்குமே...

ஆசையை தூண்டும் அன்பற்ற மேகங்கள்
அழுது தீர்த்த பின் அடையாளங்கள்
ஏதும் இல்லா அழிந்து போகும்
சிறு துளியாகும் நஞ்சகளே...

தட்டிக் கொடுப்போரும் தரித்திரம் இன்று
மன்னிக்க வேண்டும் நம்பிக்கை இன்றில்லை
ஆசையை தூண்டி அநியாயம் நடக்கையில்
எதை நம்ப மோசடி உலகினிலே...

(கவியுலகம் பூஞ்சோலை குழந்தீன் 1 வது ஆண்டு விழாவின் போது
வளரியிடம் ஸ்டா சோலை மலர்கள் எனும் புத்தகத்தில் கிடம்பயற்ற
கவிதை)

சொல்லழகு

மணியான மொழியொன்று இதழ் அசைவில்
கானங்களை சுமந்த மேனியாய் மணக்கிறது..

குயிலின் இனிமைதனை உயிரோடு கொண்டிங்கு
நரம்புக்குள் வேரூன்றி உயிரோட்டமாய் வாழ்கிறது..

சொல்லழகு என்றாலே சுகமான மொழியிதுவே
மேகத்தை தூதுவிட்டு மழைத்துளியை
பரிசாக்குமே..

வீரத்தின் அம்புதனை மன்மதன் வசமாக்கும்
சபையோர் புலவர்கூட போட்டியிட்ட மொழியிதுவே..

மரங்களின் ஆடுகையில் வரவேற்பு வரியையும்
வழியனுப்பும் கவியையும் இயற்கையோடு
காவியமாக்குமே..

ஆறுதல் கூறும் கடலலையும் அமைதிக்கு மதியும்
கனவோடு காதலையும் சொல்லழகு
சிலையாக்குமே..

உணராத உணர்வுகளை வரையாத சித்திரங்களை
வடித்திங்கு வருவது எந்தன் தமிழ் சொல்லழகே..

(நிலாமுற்றம் குழுமத்தின் 1 வது ஒன்று விழாவில்
வெளியிடப்பட்ட சொல்லழகு எனும் புதகத்தில் கூடம்யற்ற
கவிதை)

இறுதி நாழிகை

பொழுது சாய்ந்து விட்டது
குரியனும் பார்க்க முடியாமல்
மலையினுள் புகுந்து விட்டது
மேகம் என் மீது
கொண்ட மோகத்தால்
மழையாய் ஊற்றெடுத்து
பூமியை நன்றை விட்டது
மரங்கலெல்லாம் ஒரு பக்கம்
தலைகுனிந்து நிற்கின்றன.

இயற்கையே இப்படியென்றால்
உறவுகளின் உணர்வுகளை
வார்த்தைகளினால் வடிப்பதற்கு
பேனா முனையே தயங்குகின்றது
உறவுகளின் உணர்வுகளை
உணர்வால் மட்டுமே
உணர முடியும்.

கடைசிப் பொழுதின்
 இறுதித் தருணம்
 இனியும் நிற்க முடியாது
 பேருந்து எனக்காய்
 காத்து நிற்காது
 போகத்தான் வேண்டும்.

நீண்ட தூரப் பயணம்
 விடியுமா நாளை
 சந்தேகம் தான்
 முழுமையான விடை தெரியாது
 உண்மை தான்
 எதிர்காலத்தை மனிதனால்
 சுறு முடியாது.

நான் அழைக்கப்படவில்லை
 அழைப்பை நானே
 ஏற்படுத்திக் கொண்டேன்
 போய் வருகிறேன்
 அனைவருக்கும் என் இறுதி கையசைவு
 ஞாபகமுட்டட்டும்.

அஸ்கர்.

பூஞ்சோலையின் பூச்செண்டு....

எனது பாசத்திற்குரிய ஆருயிர் தம்பி முகமது அஸ்கர் அவர்கள் முகநூல் வழி அறிமுகமானவர். அவர் இலங்கையில் வசித்து வந்தாலும் தமிழின் மேல் அவர் கொண்ட பற்றுதலின் காரணமாய் என்னைக் கவர்ந்தவர். என்னுடைய தலைமையில் செயல்படும் “கவியுலகப் பூஞ்சோலை” முகநூல் குழுமத்தில் சகோதரர் முகமது அஸ்கர் அவர்கள் கடந்த ஓராண்டுக்கு மேலாக தொடர்ந்து கவிதை எழுதி பல சான்றிதழ்களை பெற்றவர். எங்கள் குழுமத்தின் முதல் ஆண்டு விழாவில் அவருக்கு “கவி வேந்தர்” எனும் பட்டமும், விருதும் வழங்கி கௌரவிக் கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தம்பி அஸ்கர் அவர்கள் பன்முக கருத்தை வெளிப்படுத்தும் கவிஞர்கள் வரிசையில் உள்ள ஒரு இளம் கவிஞர். அவரது கண்ணி முயற்சியான “விரியப் போராடும் அரும்புகள்” எனும் இந்நாலை பார்த்தாலே அவர் பிற்காலங்களில் பாராட்டுக்குரிய முதன்மையான கவிஞர்கள் வரிசையில் அமருவார் என்பது நமக்கு புலப்படுகிறது. தம்பி. கவிஞர் முகமது அஸ்கர் அவர்கள் மென் மேலும் இது போல் நூலெழுத உளமார வாழ்த்துகிறேன்.

இவண்

ஓரத்த நாடு நெங்போவியன்
நிறுவனர். கவியுலகப் பூஞ்சோலை
தமிழ்நாடு மாநிலம் - 614625
இந்தியா.

அல்கரின் கவிப் பயணம் நீண்டு தொடர்டும்...

போதிக்கும் பணியில் கால் பதிக்கும் வேளளயில்
சாதிக்கும் துடிப்புடனான ஆர்வலர்கள் அறிமுகம்!

உத்தியோக பூர்வமாகக் கற்பித்தல் பணியை
பக்தியோடு ஆரம்பித்த பசுமையான காலம் அது!

வகுப்பறையில் வகைவகையாய் மொழிபெயர்ப்புப்
பயிற்சிகள்

பொறுப்பாக வந்தமர்ந்து சிறப்பாகச் செய்திடுவர்!

இங்ஙனம் செல்கையில்,
ஒருநாள் கவிதை மொழி பெயர்ப்புப் பயிற்சி
'Lonely scarecrow' by James Kirkup.

பலரது மொழிபெயர்ப்பும் பலவிதமாய் அமைந்தன
அன்றுதான் அல்கரின் கவிநடையை
முதன் முதலில் பார்த்தேன்; பாராட்டினேன்.

முகநூலில் பற்பல கவிதைப் படைப்புக்கள்
ஆர்வத்தோடு படித்து வந்தேன்.

இன்றுதன் கவிதைகளை ஓர் ஆரமாக்கி
ஒரு தொகுப்பாக எழுஞுன் படைக்கிறார்
கவிஞர் அப்துல் அலீம் முகமது அல்கர்.

பல்வேறு கருப் பொருள்கள் - அதற்கேற்ப மொழி நடைகள்
வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்கள் - அதற்கேற்ற வழக்குகள்
காலத்துக்கேற்ற கருத்துக்கள் - கவிஞரு சிந்தனைகள்.

கவிஞரின் கற்பனைக்கு
எழுத்துருவில் உயிர் கொடுத்து
பனுவலுக்குள் உள்ளடக்கி
உயிர்ப்போடு தந்துள்ளார்
கவிஞர் அஸ்கர்!

பேணாவின் வலிமை
பெருமாற்றம் கொண்டுவரும்
நாளைய விழியலை
நலமாக ஆக்கிவிடும்!

அஸ்கரின் கவிப்பயணம்
கலைப் பயணமாய் நீண்டு தொடரட்டும்...
தனிமனித அகமாற்றம் அதன் மூலம் மினிரட்டும்.

சமுதாய மறுமலர்ச்சி வளமாக உண்டாகி
அனைவருக்கும் நல்வாழ்வு நலமோடு கிடைக்கட்டும்.

Miss. Gayathree Srikandavel,
Lecturer,
Translation Studies,
University of Jaffna.

மொழி என்பது ஓர் ஊடகம். அதாவது மனித எண்ணாங்களை எடுத்துக் கூறும் சொற்கள் கூட்டம். அதில் பல இலக்கியங்கள். அதிலே கவிதை மூத்த பிள்ளை. ஒருவன் தன் எண்ணாங்களை, கற்பனைகளை, ஆசைகளை கவிதையிலே அழகியல் அனுபவங்களினாடாக வெளிப்ப தேதுகின்ற போது அவை கவிதைகள் ஆகின்றன.

கவிதை என்பது 'உணர்வுகளின் தொடர்ச்சி' என்று வேட்டல்வேற்ற கூறுகிறார். அவ்வனர்வுகளின் வெளிப் பாட்டை நாம் யாழ் பல்கலைக்கழக மொழி பெயர்ப்புத் துறை மாணவன் கவிஞர் முகமது அஸ்கரின் கவிவரி களிலே காண முடிகின்றது.

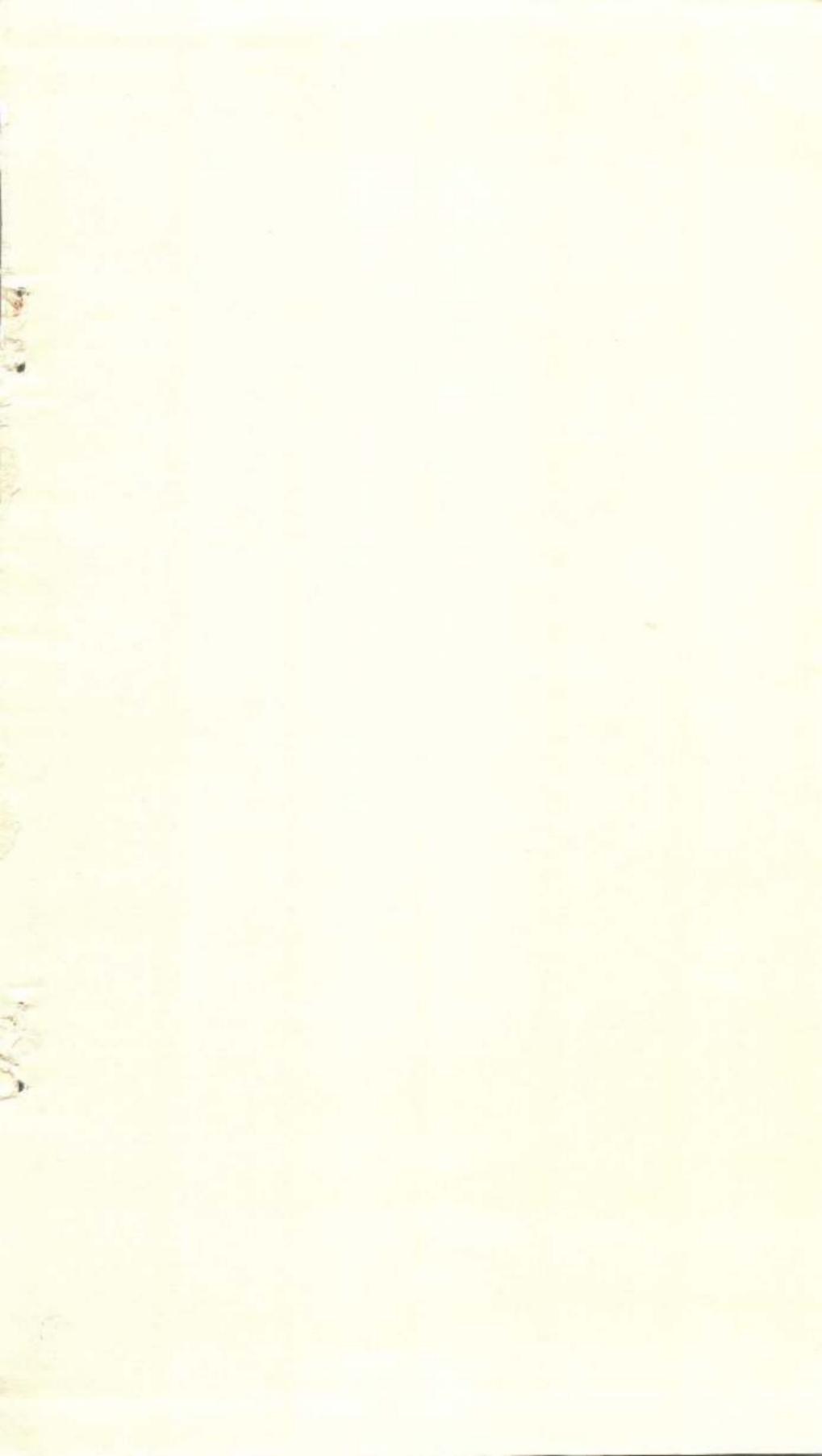
அஸ்கரின் கவிதை மொழி மிக எளிமையானது. அத்துடன் அவரது நினைவுக் கீற்று பல வழிகளில் எம்மை திசை திரும்பிப் பார்க்கவைக்கின்றது. அஸ்கர் தன் படைப்பின் கருப்பொருட்களாக தமிழின் பெருமை, உயர்வு, இயற்கை வர்ணங்கள், சீதனாக் கொடுமை, சகோதரத்துவம், போலி அதிகாரிகள், பெண்ணின் அழகு, உண்மைக் காதல், இன்றைய இளங் சிறார்களுக்கும் பெற்றோருக்குமிடையிலுள்ள பிணைப்பின் தன்மை, அத்தோடு இன்றைய வாழ்க்கை நெருக்கடிகளையும் போரின் இருண்ட காலத்தையும் அதனால் பட்ட துன்பங்களையும் உணர்வுச் சிதறல்களையும் தன் கவிதை மொழியால் படம் பிடித்துக் காட்டுவது மட்டுமன்றி சமூகத்தில் விழிப்புணர்வை ஏற்ப தேதுபவராகவும் மினிர்கின்றார்.

கவிஞர் முகமது அஸ்கரின் 'விரியப் போராடும் அரும்புகள்' எனும் கண்ணிப் படைப்புக்கு அவரது வாசிப்புத் திறன், தேடல், தமிழில் கொண்ட பற்று, ஆர்வம் போன்றனவே முக்கிய தூண்களாக உள்ளன என்பதை என்னால் அறியமுடிகிறது. தன் கவித்துவத்தால் தமிழ் அன்னைக்கு ஆர்வ மாலை சூடும் அவரது முயற்சி மிகவும் பாராட்டுதற்குறியது. இவருடைய கவிதை நடைகள் சில யாப்பிலக்கணக்கு அமைவாகவும், ஏனையவை நவீன கவிதைத் தன்மைக்கு அமைவாகவும் காணப்படுவதுடன் கவிதையில் உவமை, உருவகம், உயர்வு நவிற்சி அணி களையும், Personification போன்ற அணி அலங்காரங் களையும் கொண்டதாகவும் சந்த அமைப்புடையதாகவும் காணப்படுகின்றமை கவிதைப்பண்புக்கு மெருகூட்டு வனவாகவும் உள்ளது.

அஸ்கரது கவிதைகள் அவர் பெற்றுக் கொண்ட அனுபவங்கள் அதனுடாக வளர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட பரந்துபட்ட சிந்தனைப் புலம், புரட்சிகரமான சீர்திருத்தச் சிந்தனைகள் என்பவற்றை வெளிப்படுத்தி நிற்பதால், சமுதாயம் எதிர்பார்க்கும் சமூகப் பொறுப்புணர்வு கொண்ட இலக்கிய கர்த்தாவாக சமூகச் சீர்த்திருத்த வாதியாக மினிருக்கூடிய ஒருவராக அவரை நான் காண்கிறேன்.

அஸ்கர் தனது கவிதைப் பணியில் மென்மேலும் உயர்ந்திட எனது வாழ்த்துக்கள்.

Miss. Annalingam Mathura,
Lecturer,
Translation Studies,
University of Jaffna.

மலர்த் துழுக்கும் கவிஞர் முகமது அஸ்கர்

மலர்த் துழுக்கும் யுகக் கவிஞராக மினிரும் முகமது அஸ்கர் இனங்கைத் திருநாட்டின் இரத்தினபுரி மாவட்டத்தில் இருக்குவானை எடுத்து தோட்டத்தில் உருவாகி யாழிப்பாணைப் பல்கலைக்கழகத்தின் மொழிபெயர்ப்புக் கற்கைகளில் சிறப்புக் கலையில் பயின்று வருகிறார். தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் எனும் மும்மொழித் தேர்ச்சி கொண்ட அஸ்கர் முகநால், சஞ்சிகைகள், கவிதைத் தொகுப்புகள் ஊடாகத் தமது கவிதைகளைப் பதிவு செய்து வரும் காலத்திலேயே நிலாக் கவிஞர்.

கவிவேந்தர், கவித்தீம், கவிச் சிறபி, ஈழத்துக்குயில் எனப் பல விருதுகளை வென்றுள்ளமை அவரது இடைவிடாத கவிப் பெருக்குக்கு ஈன்றுகள் ஆகும். தமிழகத்து கவிஞர்கள் மத்தியில் அறிமுகமாகி வரும் அஸ்கர் உள்ளத்தில் பொங்கி வரும் உணர்ச்சிகளை தனது உணர்வுகளுடாக புடம் போட்டு அறிவுத்தளத்தில் நின்று மொழிப் பாவனையின் அலங்காரத்தைப் பயன்படுத்தி சமூக மனிதனின் யதார்த்த நிலையைப் பட்டு வைக்கிறார். வீரியப் போராடும் அரும்புகள் எனும் தொகுப்பினுடாக ஈழத்து தமிழ்க்கவிதைப் பரப்பில் மட்டுமல்ல தமிழகம் மற்றும் உலகத் தமிழ்க் கவிதைப் பரப்பில் தனக்கொரு தீட்டதைப் பெறுவார் என்பதை இத் தொகுப்புக் கவிதைகள் சுட்டி நிற்கின்றன.

கலாநிதி, கந்தையா ஸ்கணேசன்,
மதுநிலை விரிவுரையாளர்,
ஆங்கில மொழிக் கற்பித்தல் துறை,
யாழிப்பாணைப் பல்கலைக்கழகம்,
இலங்கை.

விலை ரூ. 250.00

9 789553 849601